

Łódzki Głos Obywatelski

Pismo poświęcone sprawom własności nieruchomości

Cena prenumeraty wraz z przesyłką pocztową 2 złote kwartalnie. Pojedynczy numer 70 groszy

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI
Łódź, Piotrkowska 46, tel. 116-17 i 255-45

Konto czekowe w P. K. O. Nr. 66.220

Wychodzi raz na miesiąc. Ogłoszenia: wiersz mm jednolamowy 20 gr., w tekście 40 gr. Kolumna ogł. zawiera 4 szpalty

Nr 4 (79)

Łódź, kwiecień 1935 r.

Rok VII

3%-owa PREMJOVA POŻYCZKA INWESTYCYJNA

wypuszczona została z dniem 1 maja 1935 r.

Obligacje Pożyczki opiewać będą na okaziciela wartości imiennej po Zł 100.— w zlocie. Pożyczka jest oprocentowana w wysokości 3 od sta rocznie. Odsetki są płatne co 4 miesiące zdołu.

Pożyczka jest premjowa. Premje rozlosowywane będą co 4 miesiące.

Na 100 milionów złotych emitowanej pożyczki suma wygranych wynosić będzie w pierwszym dziesięcioleciu 44.750.000 Zł. Roczna ilość wygranych wynosi 3200 w czym trzy główne wygrane: 2 po 500.000.— Zł. i 1 — 200.000.— Zł.

Tabela wygranych A.

ilość	wysokość	kwota łączna
1	500.000.—	500.000.—
1	125.000.—	125.000.—
2	50.000.—	100.000.—
2	25.000.—	50.000.—
10	10.000.—	100.000.—
40	5.000.—	200.000.—
125	2.000.—	250.000.—
331	1.000.—	331.000.—
688	500.—	244.000.—

1200 wygr. na kwotę 2.000.000.—

Tabela wygranych B.

ilość	wysokość	kwota łączna
1	500.000.—	500.000.—
1	100.000.—	100.000.—
1	50.000.—	50.000.—
10	10.000.—	100.000.—
35	5.000.—	175.000.—
82	2.000.—	164.000.—
252	1.000.—	252.000.—
618	500.—	309.000.—

1000 wygr. na kwotę 1.650.000.—

Tabela wygranych C.

ilość	wysokość	kwota łączna
1	200.000.—	200.000.—
1	50.000.—	50.000.—
1	25.000.—	25.000.—
4	10.000.—	40.000.—
8	5.000.—	40.000.—
35	2.000.—	70.000.—
52	1.500.—	78.000.—
263	500.—	131.500.—
635	300.—	190.500.—

1000 wygr. na kwotę 825.000.—

W pierwszym dziesięcioleciu corocznie 3 losowania 1 wg. Tab. A, 2 wg. Tab. B, 3 wg. Tab. C.

Wszystkie obligacje stale uczestniczą w losowaniu wygranych. Pierwsze losowanie odbędzie się dnia 1 września 1935 r.

Obligacje wylosowane do umorzenia w ciągu pierwszych 30 lat okresu amortyzacji wykupywane będą po Zł. 120.— za 100.— wartości imiennej, w ciągu następnych pięciu lat po 125.— zł. i w ciągu ostatnich pięciu lat po 130.— zł.

Subskrypcja na pożyczkę trwa do 10 maja 1935 roku włącznie.

Cena sprzedażna obligacji wynosi 100.— zł. za jedną obligację wartości imiennej 100.— zł. w zlocie.

Należność za subskrypcję mogą subskrybenci wpłacać do wysokości 50% subskrybowanej kwoty własnymi obligacjami Pożyczki Narodowej, które przyjmowane będą w wartości imiennej 100.— zł. za 100.— zł.

Wpłaty gotówkowe na subskrypcję mogą być rozłożone na 10 rat miesięcznych, płatnych do dnia 5-go każdego miesiąca.

Subskrypcję przyjmują: Bank Polski, Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, P. K. O., Banki Związkowe, Komunalne Kasy Oszczędności, Centralna Kasa Spółek Rolniczych oraz inne upoważnione instytucje finansowe.

Właściciele Nieruchomości!

10 maja upływa ostateczny termin subskrypcji 3% Premjowej Pożyczki Inwestycyjnej.

Nie zapominajcie o tem, że zarówno Wasz obowiązek, jako obywateli kraju, jak i Wasz interes, jako właścicieli nieruchomości, a nawet osobisty, wymaga natychmiastowej subskrypcji. Jest to papier lokacyjny o pierwszorzędnych walorach, gdyż zabezpiecza Wam kapitał w zlocie, wysoką cenę wykupu oraz możliwości loteryjne, nie mniejsze, bodaj, niż przy loterii państwowej. Z tych też względów są wszystkie szanse, że kurs obligacji Pożyczki Inwestycyjnej będzie bardzo wysoki, jak to ma miejsce przy popularnej dolarówce.

A więc macie okazję spełnić swój obowiązek, osiągając równocześnie własne korzyści.

Przeto wzywamy Was do natychmiastowej subskrypcji Pożyczki Inwestycyjnej na sumę, równą subskrypcji Pożyczki Narodowej.

ZARZĄD

Centralnego Stowarzyszenia Właścicieli Nieruchomości m. Łodzi
i Województwa Łódzkiego w Łodzi, Piotrkowska 46

Zasady i hasła naczelné nowej Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W dniu 23 kwietnia 1935 r. na zamku królewskim w Warszawie p. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Prof. Ignacy Mościcki podpisał nową Ustawę Konstytucyjną.

Polska Odrodzona musi być państwem nowoczesnym, państwem wewnętrznego ładu i spójności, a przytem i państwem wolności, szanującym prawa jednostki, wreszcie państwem o silnej i zwartej władzy, która symbolizuje nazewną prawdziwą moc Rzeczypospolitej.

Nie jest i nie może być takim Państwo Polskie, według konstytucji, uchwalonej przez Sejm Ustawodawczy w dniu 17 marca 1921 roku.

Albowiem ta konstytucja opiera ustrój młodego mocarstwa na starych wzorach zachodnio-europejskich i przejmuje tem samem stary system rządów parlamentarnych, które są krytykowane i odrzucane dziś nawet w krajach macierzystych.

Do błędów i wad takich ustrojów i takich rządów zalicza się jednogłośnie słabość władzy wykonawczej oraz częste zmiany gabinetów ministerjalnych i płynność nastrojów izb parlamentarnych, rozbitych zazwyczaj na partje i stronnictwa, frakcje czy grupy.

Te wszystkie i jeszcze inne, rodzime, poprostu, wady powodują, że konstytucja marcowa nie zadawała znawców prawa publicznego i nie odpowiada codziennym potrzebom rozwijającej się polskiej rzeczywistości.

To też świadomość konieczności reformy staje się w społeczeństwie naszym coraz większa, ale równocześnie jest dla wszystkich rzeczą oczywistą, że reformy takiej nie dokonają nigdy skłócone grupy sejmowe.

I, jak dziejowa, zbawienna przytem konieczność, pojawia się postulat zmiany konstytucji polskiej po przewrocie majowym.

Dziś jest owa zmiana konstytucji już faktem dokonany, a od dnia 23 kwietnia 1935 roku, czyli od chwili podpisania nowej ustawy konstytucyjnej przez Pana Prezydenta Rzeczypospolitej — ma Polska nowy, właściwy i odpowiedni ustrój państwowy. Tem bardziej więc należy

go teraz poznać, zarówno w zasadach ogólnych, jak i w brzmieniu poszczególnych artykułów.

Państwo Polskie ma być wspólnem dobrem wszystkich obywateli (art. 1 p. 1.). Stąd — jest obowiązane każde pokolenie wysiłkiem własnym wzmoczyć siłę i powagę państwa (art. 1 p. 2.).

Ten obowiązek wzmocnienia i pomnażania sił Polski jest wielkim nakazem moralnym, a — za spełnienie... jego... odpowiada... nasze pokolenie... przed potomnością swoim honorem i swoim imieniem (art. 1 p. 4.).

Każde z pokoleń składa się z jednostek, związanych w przeróżne organizacje społeczne.

Te organizacje społeczne tworzą życie społeczeństwa, które kształtuje się w ramach Państwa i w oparciu o nie (art. 4 p. 1.).

Wśród organizacji społecznych wyodrębnia, zupełnie zresztą słusznie, nowa konstytucja samorząd terytorjalny i gospodarczy... Państwo powoła... te samorzady... do udziału w wykonywaniu zadań życia zbiorowego... (art. 4 p. 3.).

Oznacza to, że organizacje kupieckie, rzemieślnicze, własności miejskiej i ziemskiej uzyskają możność wpływania na kształtowanie się ich sytuacji w zbiorowości polskiej.

Albowiem Państwo dąży do zespolenia wszystkich obywateli w harmonijnem współdziałaniu na rzecz dobra powszechnego (art. 9.).

W tem dążeniu niema przytem tak bardzo niebezpiecznych i tak bardzo dziś modnych tendencji niwelacyjnych.

Niema pomysłów faszystowskich, czy bolszewickich, skoro twórczość jednostki jest dźwignią życia zbiorowego (art. 5 p. 1.).

Państwo zapewnia obywatelom możność rozwoju ich wartości osobistych... (art. 5 p. 2.).

Oczywiście, że granicą tych wolności... osobistych... jest dobro powszechne (art. 5 p. 3.) to znaczy trwałość istnienia tego Państwa, które wskrzeszone walką i ofiarą najlepszych swoich synów ma być przekazywane w spadku dziejowym z pokolenia w pokolenie (art. 1 p. 2.).

EFIM SZESKIN, ADWOKAT.

Nowa ustawa o ulgach w spłacie zaległości podatkowych.

Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19 kwietnia r. b. przyniósł dla ogromnej rzeszy właścicieli nieruchomości dawno oczekiwane, wysnzione i wymarzone ulgi w spłacie zaległości podatkowych. Zbliża się dla obarczonych długami właścicieli nieruchomości nowe, lepsze jutro, daje się im możność uwolnienia się od tych upiórów, które przez szereg lat zapemniały strachem i lękiem ich dusze — od zaległości podatkowych, zaległości beznadziejnych, nielitościwych, z których niesposób było wybrnąć.

Znane nam są dobrze przyczyny powstania tych zaległości — nie zawinił tu właściciel realności, zawinił cały system opodatkowania, zawinił ten fatalny rok 1914, który aż do ostatnich miesięcy, jak miecz Damoklesa, wisiał nad głowami ich i dyktował Skarbowi Państwa wymiary podatkowe. Przez wojnę światową, przez rewolucje międzynarodowe przeszło nienaruszone i niezmiennione „podstawowe komorne” z roku 1914 i wraz z innymi czynnikami, z kryzysem ogólnym, z ustawodawstwem eksmisyjnym, stworzyły zaległości podatkowe.

Rozporządzenie o ulgach podatkowych przyznaje właścicielom nieruchomości, jak również właścicielom placów budowlanych dwojakiego rodzaju ulgi:

- umorzenie zaległości podatkowych,
- odroczenie zapłaty zaległości.

Umorzenie zaległości uzależnione jest od stanu zaległości na 1 kwietnia 1935 r. w porównaniu ze stanem zaległości na 1 kwietnia 1933 r. Jeśli zaległości zmniejszyły się nie więcej niż 25% lub chociażby nie uległy zwiększeniu, umarza się połowę zaległości w podatkach, pochodzących z okresów z przed 1. IV. 1933 r. Jeśli natomiast zaległości zmniejszyły się więcej niż o 25% — umarza się je całkowicie.

Odroczenie zapłaty zaległości uzależnione jest od tego, czy płatnik uiścił w roku 1934/1935 równowartość przypisanego mu podatku i w latach budżetowych 1935/36, 1936/37 i 1937/38 będzie dobrowolnie uiszczać przypisywany mu w tych latach podatek.

Przy dopełnieniu tych warunków, zaległość z okresu do 1 kwietnia 1934 r. będzie odroczone do dn. 31 marca 1938 r. i co rok pewien procent tych zaległości będzie umorzony, aż do umorzenia 70% zaległości.

Jeśli chodzi o podatek od nieruchomości, to ewentualnemu umorzeniu w myśl § 3 ustawy podlegają zaległości w podatku do 1932 r. podatkowego włącznie, jeśli zaś chodzi o podatek od placów budowlanych, to do 1 kwartału 1933 r. podatkowego włącznie. Rozporządzenie o tem wprawdzie wyraźnie nie mówi, lecz wynika to z tego, że przypis podatku od nieruchomości na r. 1933 dokonany został po 1. IV. 1933 r., natomiast przypis po-

datku od placów budowlanych na cały 1933 r. dokonany został przed 1. IV. 1933, i należność za pierwszy kwartał płatna była już przed 1. IV. 1933 r.

Wynika z powyższego, iż zakres umorzenia podatku od placów budowlanych jest szerszy, niż zakres umorzenia podatku od nieruchomości.

Warto zaznaczyć, że płatnik może się uwolnić od swoich zaległości w okresie odroczenia, spłacając je na ulgowych warunkach. Skarb Państwa zgadza się więc na pewien układ ze swoimi dłużnikami: na rok 1935/36 — w wysokości 40% należności, 1936/37 — 50% i 1937/38 — 66%.

Jeśli dodać do tego, że spłata ta może być skuteczniejsza nietylko w gotówce, nietylko w pożyczce narodowej, lecz w pożyczce z 1924 r. tak, że faktycznie suma układu redukuje się jeszcze, wobec kursu giełdowego tej pożyczki konwersyjnej, to należy przyjść do wniosku, że dla tego, kto posiada trochę funduszy, czy może ewentualnie zaciągnąć pożyczkę, bardziej się kalkuluje spłacić od razu swoje zaległości (za 28—30%, np. w roku 1935/1936), niż pozostawać w niepewności aż do 31 marca 1938 r. i przyjmując na siebie zobowiązanie regularnego płacenia bieżących należności, pod rygorem utraty wszystkich nabytych przywilejów w postaci odroczeń i umorzeń. Tem bardziej, że po skutecznieniu tych odroczeń i umorzeń pozostaje jednak saldo w wysokości 30% zaległości, co do których ustawa tymczasowo jeszcze się nie wypowiedziała.

Należy bowiem pamiętać, że ustawa wprowadziła coś w rodzaju samoegzekucji i to bardziej skutecznej, niż jakkolwiek egzekucja z zewnątrz. Każdy będzie musiał być własnym poborcą skarbowym, własnym kierownikiem egzekucji i to bezwzględnie, nieudzielającym żadnych rat, żadnej zwłoki — wpłaty bieżące muszą być dokonane przed upływem terminu, oznaczonego w dorocznym upomnieniu, inaczej odpadają wszystkie ulgi, stają się natychmiast wymagalne stare pochowane zaległości i znowu płatnik staje w obliczu upiorów, od których zdawało się ostatecznie się uwolnić.

Powstaje teraz pytanie jeśli wpłaty bieżących podatków muszą być dokonane w terminie upomnienia, to jak skonstruować możliwość rozłożenia na raty tych podatków.

Rozporządzenie o tem nic nie mówi, ale tu możliwe są dwie koncepcje: albo przyznać, że rozłożenie na raty bieżących podatków dopuszczalne jest tylko wtedy, jeśli płatnik zwrócił się do Urzędu Skarbowego z podaniem o raty przed otrzymaniem upomnienia, wówczas czyni się zadość wymogom ustawy, gdyż wpłaty ratale dokonywane będą przed terminem upomnienia, wobec niewystąpienia takowego, albo uważać, że udzielenie rat przerywa bieg upomnienia i stworzyć fikcję, jakoby udzielone raty mieszczą się wobec tego w terminie upomnienia. Ta druga koncepcja jest bardziej zgodna z przepisem § 11 rozporządzenia i dlatego też należy tę koncepcję przyjąć.

Z przepisów ustawy na uwagę zasługuje odziedziczenie, jeśli się można tak wyrazić, po ustawie moratoryjnej z dnia 25 listopada 1933 r., listy płatników złej woli. Mianowicie ten, który pozbawiony został prawa do ulg na mocy ustawy moratoryjnej, pozbawiony zostaje również przywilejów, wynikających z nowej ustawy, korzysta on natomiast z innego, bardziej szerszego zakresu uprawnień, przewidzianych w § 12 tej ustawy.

Płatnicy, którzy korzystali z dobrodziejstw ustawy moratoryjnej, **winni do dnia 15 maja r. b. zrezygnować pisemnie do władz skarbowych z ulg, przyznanych im tą ustawą, jeśli pragną korzystać z ulg, wynikających z nowej ustawy.**

Termin 15 maja jest terminem prekluzyjnym i należy o tym terminie poinformować jak najszersze rzesze właścicieli nieruchomości.

Nie wszystko w nowej ustawie jest sprecyzowane. Nie ulega wątpliwości, że w praktyce powstanie cały szereg kwestyj, które wymagać będą autorytatywnego wyjaśnienia ze strony czynników miarodajnych, jednakże to, co jest już dokonane, stanowi dzieło ogromnej wagi na drodze wyzwolenia od kryzysu gospodarczego właścicieli nieruchomości.

Doroczne Ogólne Zebranie Centralnego Stowarzyszenia Właścicieli Nieruch. m. Łodzi.

W dniu 14 marca r. b. w lokalu własnym przy ul. Piotrkowskiej Nr. 46 odbyło się doroczne Ogólne Zebranie członków Centralnego Stowarzyszenia Właścicieli Nieruchomości m. Łodzi z następującym porządkiem dziennym:

1. Zagajenie i wybór prezydium.
2. Sprawozdanie Zarządu z działalności za 1934 r.:
 - a) rachunkowe
 - b) ogólne
 - c) biblioteki
 - d) Ł. G. O.
3. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej za rok 1934.
4. Zatwierdzenie preliminarza budżetowego na rok 1935.
5. Wybór członków i zastępców do Zarządu na miejsce ustępujących.
6. Wybór członków Komisji Rewizyjnej.
7. Wolne wnioski.

Zebranie, na którym, zgodnie z listą, obecnych było 141 członków, zajął p. prezes **J. Bednarski**.

Na przewodniczącego zebrania, po zarządzeniu tajnego głosowania, większością głosów wybrany został **p. inż. Lubotynowicz**.

P. inż. Lubotynowicz wybór przyjął i zaprosił na asessorów pp. Mieczysława **Prussaka**, Juljusza **Goldberga**, Juljana **Langego** oraz na sekretarza p. Leona **Sandmeera**.

Przed przystąpieniem do obrad, zebrani, na wniosek p. przewodniczącego inż. Lubotynowicza uczcili przez powstanie pamięć zmarłych w roku ubiegłym członków Stowarzyszenia: Johana **Sturma**, Teodora **Kühnela**, Bernarda **Koźmińskiego**, Maurycego **Förstera**, Jakuba **Kohana**, Ernesta **Oehlheya** i Stanisława **Jarocińskiego**.

Sprawozdanie rachunkowe, t. j. rachunek strat i zy-

sków i bilans Stowarzyszenia na dzień 31 grudnia 1934 r. przedstawił p. **J. Wolf**. Sprawozdania zostały jednogłośnie przyjęte.

Protokół Komisji Rewizyjnej z dnia 11 lutego 1935 r. przeczytał p. **Wolf**. Protokół został przyjęty bez dyskusji.

Sprawozdanie z ogólnej działalności Stowarzyszenia za 1934 rok złożył sekretarz **O. Friese**. W sprawozdaniu tem m. in. poruszone zostały następujące sprawy: sprawa fuzji naczelnich organizacyj własności nieruchomości, państwowego podatku od nieruchomości, dodatku komunalnego, podatku od zbytku mieszkaniowego, ordynacji podatkowej, czyszczenia kominów, przyłączenia domów do sieci kanalizacyjnej, podatku od placów budowlanych, moratorium dla długów hipotecznych, składek ubezpieczeniowych dla dozorców domowych, oddłużenia własności nieruchomości, bezpłatnego dostarczania bezrobotnym dachu nad głową, zmiany art. 575 K. P. C., wyborów do Rady Miejskiej, izb własności nieruchomości i in. Szczególną uwagę zwrócił referent na sprawę moratorium dla bezrobotnych, proponując rozwiązanie tej kwestji w ten sposób, by samorzady opłacały czynsz za bezrobotnych specjalnymi bonami, któreby następnie przyjmowane były za podatki.

Sprawozdania powyższego wysłuchano z zainteresowaniem.

Sprawozdanie z biblioteki i „Łódzkiego Głosu Obywatelskiego“ złożył również p. **Friese**.

Ł. G. O., który w tym roku wszedł w 7-my rok istnienia, w ubiegłym roku rozpowszechniony był w 23.425 egz. i odegrał poważną rolę przy wyborach do Rady Miejskiej.

skiej. P. Friese zwraca się z apelem do zebranych o poparcie własnego czasopisma.

Ze sprawozdania istniejącej przy Stowarzyszeniu Biblioteki wynika, że majątek biblioteki, po potrąceniu na amortyzację, na dzień 31 grudnia 1934 r. stanowi zł. 5.050,55. Ilość książek wynosi 1276 tomów, w tem do wypożyczenia 1092, podręcznych 84 i różnych 100. Specjalna fachowa biblioteka składa się z 245 tomów.

Jako koreferent wystąpił p. inż. **Król**, który, podkreślając zasadnicze znaczenie takich kwestyj, jak sprawy ustawy o ochronie lokatorów, podatków, remontów, moratorium, powolności sądownictwa itd., podniósł, że koniecznością jest sprawa oddłużenia miejskiej własności nieruchomości. Mówca wskazał również na szereg przykrości, na które są narażeni właściciele nieruchomości w związku ze zbyt rygorystycznym ściąganiem podatków.

Następnie głos zabrał p. **Zytnicki**, który twierdził, że punkt ciężkości zainteresowania właścicieli nieruchomości leży wyłącznie w Towarzystwie Kredytowym, które swoją bezwzględną polityką egzekucyjną doprowadza jakoby do ruiny członków.

Następny mówca p. adw. Fajtłowicz rozwinął tezę p. Zytnickiego, czyniąc odpowiedzialnym za masowe licytacje dyrektorów Towarzystwa Kredytowego, delegowanych przez Centralne Stowarzyszenie Właśc. Nieruch. m. Łodzi. Warunkiem koniecznym osiągnięcia ulg w Towarzystwie Kredytowym jest wyeliminowanie członków władz Towarzystwa z zarządu Stowarzyszenia.

W toku dyskusji kilka osób zabrało głos, m. in. także p. Helman, który mocno zaatakował jednego z dyrektorów Tow. Kredytowego, czyniąc mu zarzuty z racji jego stanowiska w Towarzystwie Kredytowym.

Wobec tego, że dalsza dyskusja przybrała zbyt ostry charakter, przewodniczący uznał za stosowne przerwać dalsze debaty o godz. 23-ej.

Dalszy ciąg Ogólnego Zebrania, odbył się w dniu 11 kwietnia 1935 r.

Przewodnictwo objął p. inż. Lubotynowicz, który przed przystąpieniem do obrad wygłosił krótkie oświadczenie, prosząc zebranych o zachowanie spokoju i prowadzenie dyskusji, trzymając się ściśle porządku dziennego.

Przewodniczący odczytał podpisany przez 15 stowarzyszonych wniosek o przerwanie dyskusji nad sprawozdaniem ogólnym i przejście do następnych punktów porządku dziennego. Wniosek ten przyjęty został jednogłośnie.

Po przemówieniu adw. Fajtłowicza inż. Król stawia wniosek o zmianę porządku dziennego t. j. przystąpić do

wyborów członków władz Stowarzyszenia, a następnie rozpatrzyć etat na rok 1935. Wniosek ten został przyjęty.

Przewodniczący zarządził tajne głosowanie. Do obliczenia głosów wybrano specjalną komisję, składającą się z pp. Żytnickiego, Fruchtgartena, Szבלa i Prussaka.

W trakcie obliczania głosów p. Wolf przedstawił zebranych preliminarz budżetowy na 1935 r., który został jednogłośnie przyjęty.

We wnioskach głos zabrał p. inż. Król, prosząc, aby przyszedł Zarząd zajął się sprawą oddłużeniową i przedsięwziął kroki, aby na reprezentantów w Towarzystwie Kredytowym mogli być wybrani również członkowie, którzy zalegają z zapłatą rat.

P. Helman proponuje wybrać w tej sprawie komisję. Wniosek ten został przez Ogólne Zebranie przyjęty.

W końcu przewodniczący ogłasza wynik głosowania.

Do zarządu zostali wybrani pp.: Bednarski Jan, Doering Jerzy, Doroszow Leon, radny Fajn Marek, b. poseł Friese Oskar, Goldberg Juljusz, Günther Emil, radny Kaptan Abram, inż. Król Natan, dyr. Lewicki Władysław, inż. Lubotynowicz Leon, Müller Oskar, Majerowicz Chaim, Prussak Mieczysław, Resiger Robert, Sandmeer Leon, Wald Jakób, Wolf Jerzy, radny Zajde Majer, Zarzewski Izrael, Dr. Żadziwicz Adolf. Zastępcy: Hagner Otto, Lange Juljan, Lichtenberg Juljusz, Liwerant Izaak, Prussak Maurycy, Rosset Leon, Salomonowicz Abram, Szwegold Józef, Weinberger Michał. Do komisji Rewizyjnej: Dreger Robert, Fruchtgarten Józef, Gebler Emil, Gross Fryderyk, Salomończyk Leon.

Na posiedzeniu Zarządu w dniu 16 kwietnia r. b. ukonstytuowało się prezydium w następującym składzie: prezes Jan **Bednarski**, wiceprezesa inż. L. **Lubotynowicz**, inż. N. **Król**, sekretarz zarządu O. **Friese**, zastępca sekretarza zarządu L. **Doroszow**, skarbnik Ch. **Majerowicz**, zastępca skarbnika J. **Wolf**.

Na temże posiedzeniu uchwalono utworzyć 3 stałe komisje, a mianowicie: organizacyjno-gospodarczą, do spraw ogólnych i kredytową. Przewodniczącym komisji organizacyjno-gospodarczej został wybrany radny pan **M. Zajde**, do spraw ogólnych p. dyrektor **W. Lewicki**, kredytowej p. **Mieczysław Prussak**.

Oprócz stałych komisji utworzono komisję doraźną dla spraw ulg finansowych z przewodniczącym inż. **N. Królem** na czele.

Na marginesie Ogólnego Zebrania Centralnego Stowarzyszenia Właścicieli Nieruchomości.

Niezwykły widok przedstawiało Ogólne Zebranie w d. 14. III r. b. Był to raczej wiec, ad hoc zwołany przez grupę Stowarzyszonych, nie zadowolonych z działalności Towarzystwa Kredytowego w związku z prolongowaniem długów. Na czele grupy stał znany na gruncie łódzkim „działacz społeczny” herbu: b. radny, b. poseł, b. dyrektor, b. itd. Sekundowali czołowemu działaczowi dwaj młodzi adepci Temidy, którzy, nie doczekawszy się popularności w swoim zawodzie, szukali jej na walnym Zgromadzeniu przy pomocy gromkich argumentów, od których aż trzęsły się sklepienia niebios. Naprózno poważniejsi zebrani pragnęli usłyszeć rzeczowe uwagi o działalności Stowarzyszenia. Agitatorzy nie dopuścili do poważnej dyskusji i starali się wyzyskać najczulsze struny zebranych, w których gronie był duży odsetek „zalegających” w Towarzystwie Kredytowym. Kto wie do jakich scen doszłoby, — gdyby nie oznajmienie przewodniczącego, że zebranie zostaje przerwane na czas nieograniczony. Gdy po blisko miesięcznej przerwie w dn. 11. IV. r. b. inż. Lubotynowicz, zagajając dalszy ciąg Ogólnego Zebrania, oznajmił, że nie dopuści więcej do

obrad, nie objętych porządkiem dziennym, chciano powtórzyć agitacyjne sceny pierwszego zgromadzenia, przewodniczący nieugiętem i energicznym stanowiskiem położył kres przygotowanym ekscesom i doprowadził zebranie do końca. Wyniki wyborów do władz Stowarzyszenia dowiodły, że zdrowy rozum większości Członków wziął górę pomimo usilnej agitacji krzykaczy.

Bezstronny obserwator, reasumując całokształt Ogólnego Zebrania, dochodzi do wniosku, że słusznym było powiedzenie przewodniczącego zebrania, że „upadek poziomu moralności, jaki cechuje powojenne czasy, widać, głęboko zapuścił korzenie w gronie niektórych Członków Centralnego Stowarzyszenia...”

Natychmiast po Ogólnym Zebraniu zwróciliśmy się do jednego z dyrektorów Towarzystwa Kredytowego z zapytaniem, czy władze Towarzystwa zareagują na bezkrytyczne głosy niektórych stowarzyszonych. Wcale nie — brzmiała odpowiedź. Uwzględniając krytyczne czasy, władze Towarzystwa stosują najdalej idące ulgi dla zalegają-

cych z wplacaniem rat z narażaniem się zwierzchniej władzy. Ale i ulgi mają swoją granicę. Tą granicą jest moment, gdy wypłata kuponów jest zagrożona. Nie poto Towarzystwo wypuściło na rynek przeszło 70 milionów zł. listów zastawnych, aby nabywcy ich w dobrej wierze i z zaufaniem do władz towarzystwa nie mogli zrealizować % we właściwym czasie. Honorowanie kuponów od listów zastawnych jest nie tylko nakazem ustawowym, kwestją sprawiedliwości, ale punktem honoru dyrekcji. Rozumiem dobrze ciężką sytuację stowarzyszonych, wynikającą z konjunktury, podatków, świadczeń, prawodawstwa mieszkaniowego i in., ale w żaden sposób nie umiem sobie przedstawić odpowiedzi Towarzystwa przybyłym dla realizacji kuponów: „nie mamy pieniędzy“.

Jak ma postąpić Towarzystwo ze stowarzyszonym, który jest w posiadaniu dużego pakietu wartościowych obligacji, mógłby je spieniężyć, spłacić zaległości w Towarzystwie i nie czyni tego, gdyż spekuluje na podwyżce kursu? Jak postąpić ze stowarzyszonym, który nie płaci Towarzystwu, tłumacząc się, że budował nowy gmach, albo który na mieście nie ma ani grosza długu, podatki zapłacone a jeno — i tylko Towarzystwu „nie jest w stanie płacić“, lub też który czasami dyskontuje weksle, a w Towarzystwie zalega itd. Skutek jest taki, że Towa-

rzystwo zmuszone jest nieraz naciskać dłużnika, który faktycznie nic nie ma.

Jakaż więc jest na to rada, panie dyrektorze?

Podniesienie poziomu poczucia obowiązków obywatelskich oraz starania o większe ulgi finansowe dla własności nieruchomości. Mam na myśli zastosowanie ulg, przyjętych dla towarzystw kredytowych ziemskich, obniżenie podatków wogóle, a komunalnych w szczególności, obniżenie kosztów świadczeń przedsiębiorstw komunalnych itp. Wreszcie kto wie — może nie zaszkodziłoby pomówić z posiadaczami listów zastawnych... Jedno jest dla mnie jasne: dalsze ulgi dla stowarzyszonych leżą w pracy **poza murami Towarzystwa Kredytowego**. Ciernistą i pełną wybojów jest droga, po której kroczyć musi władza Towarzystwa. Niezmiernie ciężką jest atmosfera pracy Dyrekcji, ale świadomi słuszności **naszej** sprawy obywatelskiej, nie ulękniemy się kliki. W społeczeństwie naszym nie brak obywateli zrównoważonych i społecznie uświadomionych. Przy ich pomocy spodziewamy się usunąć szkodliwy element i utrzymać jedynie pozostałą nam placówkę kredytu długoterminowego — Towarzystwo Kredytowe.

—ski.

Z orzecznictwa podatkowego N. T. A.

Zrózniczkowanie wydatków na nieruchomości.

Najwyższy Trybunał Administracyjny w sprawie lb. rej. 4459/32 rozpoznawał w dniu 9 stycznia r. b. kwestję, czy władza skarbowej wolno kwoty wydatkowane na pomalowanie domu i na nowe linoleum dla klatki schodowej przyjąć w połowie tylko, w drugiej połowie uznając je za inwestycyjne t.j. za niepodlegające odliczeniu od dochodu. Skarżący utrzymywał, że ponowne pomalowanie części wnętrza domu i zewnętrznych ścian nastąpiło po dwunastu latach i było wywołane koniecznością zastąpienia starego zniszczonego pomalowania nowem oraz zniszczeniem starego linoleum, które nie nadawało się już do naprawy.

Najwyższy Trybunał ustalił, że władza skarbowe ma obowiązek przeprowadzić uprzednio postępowanie wyjaśniające dla ustalenia, czy pewien wydatek na nieruchomości może być słusznie zaliczony do wydatków inwestycyjnych. Skoro władza skarbowe w rozpoznawanej sprawie ani w zaskarżonym orzeczeniu, ani w aktach sprawy nie uzasadniła niczem zrózniczkowania wydatków (na nieruchomości) według różnych ich rodzajów, N. T. A. uznał za właściwe zaskarżone orzeczenie władzy z powodu istotnego braku postępowania administracyjnego uchylić.

Ocena wydatku wywołanego konwersją pożyczki obligacyjnej.

Ocena, że wydatek wywołany konwersją długu obligacyjnego w celu obniżenia jego oprocentowania, nie jest związany z osiągnięciem dochodu w miarodajnym roku, — uznana została przez N. T. A. w wyroku lb. rej. 9498/32 z dn. 28 stycznia r. b. za niewyczerpującą zagadnienia. Wedle ustawy bowiem, podług opinii Trybunału, nie tylko koszt osiągnięcia dochodu, ale także koszty jego zachowania i zabezpieczenia stanowią wydatki potrącalne od dochodu, nie stanowi zaś przeszkody w uznaniu takiego wydatku za potrącalny ta okoliczność, że efekt wydatku wyrazi się częściowo także dopiero w latach przyszłych, a nie w danym roku operacyjnym. Ponieważ zaś umniejszenie odsetek od długów stanowi niewątpliwie sposób powiększenia względnie zabezpieczenia dochodów, przeto w razie stwierdzenia związku pomiędzy wydatkiem wywołanym konwersją pożyczki obligacyjnej a zmniejszeniem potrącalnych odsetek od długów wydatek taki winien również być uznany, jako bieżący, za potrącalny. Gdy w przypadku rozpoznawanej sprawy władza skarbowe związku tego nie stwierdziła uznał N. T. A. postępowanie jej za wadliwe i zaskarżone orzeczenie uchylił.

Ocena samoistnego charakteru komunalnej opłaty aljenacyjnej.

Samoistny charakter komunalnej opłaty aljenacyjnej, której pobranie po uprawomocnieniu się (w razie nie zaskarżenia w terminie) jej wymiaru nie jest zależne od poboru podatku od umów o przeniesienie własności nieruchomości (ustawa z dn. 11 sierpnia 1923 r. Dz. Ust. poz. 747 art. 13), — stwierdzony został przez N. T. A. w wyroku lb. rej. 3382/32 z dn. 23 stycznia r. b. Najwyższy Trybunał w cytowanej sprawie i, jak poprzednio już, w spr. lb. rej. 3454/29 orzekł, że opłata komunalna od umów przeniesienia własności, jakkolwiek może być wymierzona tylko w stosunku do państwowej opłaty stemplowej, nie jest wszakże automatycznie uzależniona od podatku państwowego, jak inny jakikolwiek dodatek do podatku państwowego. Jest ona daniną samoistną i w przypadku odpowiedniej zmiany w wymiarze podatku aljenacyjnego, odpowiedniego zmniejszenia opłaty komunalnej może domagać się osoba obciążona, tylko wtedy, o ile zachodzą podstawy do wznowienia postępowania w sprawie w trybie administracyjnym.

Zakres stosowania ulg podatkowych dla nowowznoszonych budowli.

W wyroku lb. rej. 10297/31 z dn. 20 grudnia 1934 r. N. T. A. wypowiedział względem zakresu stosowania przepisów Rozporządzenia Prezydenta z dn. 22 kwietnia 1927 r. poz. 372 Dz. Ust. pogląd, iż o uwolnieniu od podatku dochodowego rozstrzyga charakter każdego budynku, i że niezgodnym z duchem cytowanego rozporządzenia jest rozszerzenie zwolnienia na budowle służące celom przemysłowym względnie gospodarczym, chociażby wchodziły one w skład nieruchomości mieszkalnej. W przypadku chodziło o garaż nowowbudowany na posesji mieszkalnej, której charakter, jako całości, był powoływany przez skarżącego. Wszakże, gdy nie stanowił on „przynależności“ nieruchomości mieszkalnej, N. T. A. odmówił wywodom skarżącego słuszności i garaż nowowbudowany na gruncie starej realności, jako nie służący celom mieszkalnym, uznał za podlegający opodatkowaniu.

Jerzy Koenigstein, adwokat
Warszawa

Nowe przepisy o pobieraniu odsetek od zaległości podatkowych.

Ogłoszona została ustawa, regulująca w sposób jednolity przepisy o pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych. Przepisom tej ustawy podlegają:

- a) państwowe podatki bezpośrednie oraz podatki: od lokali, od placów budowlanych, od uboju, od energii elektrycznej, majątkowy, spadkowy i od darowizn, nadzwyczajna danina majątkowa i danina lasowa, zamieniona na ekwiwalent pieniężny;
- b) państwowe podatki pośrednie;
- c) wymierzone opłaty stemplowe (z wyłączeniem podwyżek);
- d) dodatki do wymienionych wyżej danin, pobierane na rzecz Skarbu;
- e) dodatki pobierane na rzecz innych związków prawa publicznego;
- f) samoistne daniny komunalne;
- g) wszelkiego rodzaju przedpłaty lub zaliczki na poczet wymienionych wyżej podatków.

Od zaległości w powyższych daninach publicznych pobiera się odsetki w wysokości **0,75%** miesięcznie, począwszy od dnia następnego po upływie terminu płatności. Jeżeli zaś spłata zaległości została odroczone lub rozłożona na raty, pobiera się **odsetki ulgowe** w wysokości **0,4%** miesięcznie.

Prawo do ulgowych odsetek uzyskuje płatnik z mocy samego prawa, z chwilą powzięcia przez właściwą władzę postanowienia o odroczeniu lub rozłożeniu na raty zaległości, przyczem prawo to służy mu za cały okres, licząc od dnia powstania zaległości. — W razie nieuiszczenia raty w terminie płatnik traci prawo do odsetek ulgowych, przypadających od tej raty i od rat pozostałych.

Przy obliczaniu odsetek i odsetek ulgowych miesiąc zaczęty liczy się za cały.

Minister Skarbu może drogą rozporządzeń obniżyć lub umarzać odsetki i odsetki ulgowe, przypadające od zaległości we wszystkich lub w poszczególnych kategoriach danin publicznych, objętych powyższą ustawą.

Moc obowiązująca omawianej ustawy biegnie od dnia 13 kwietnia r. b. Z tą datą straciły moc wszystkie inne przepisy w sprawach tą ustawą uregulowanych.

Z miesiąca na miesiąc.

Nieco o polityce, czyli — jak się bawić, to się bawić. — Poszukiwanie rynku zbytu dla naszych towarów. — Chaos budowlany.

Dopiero co minęły święta Wielkiejnocy. Przetrzymaliśmy je jakoś, bo ostatecznie wszystko można przetrzymać, zwłaszcza gdy ma się trochę zahartowania dzięki pogawędkom z sekwestratorami, komornikami, lokatorami, dozorcami domów, urzędami skarbowymi, sądami itp. instytucjami i osobami, uprzyjemniającymi nam żywot na tym błogosławionym padole łez, płaczu i pożyczek... prywatnych, hipotecznych, jako też — inwestycyjnych.

Nic się niby nie zmieniło. Jak co roku, miała przyjść Wielkanoc i przyszła, a gdy już raz przyszła, to i poszła. Jak zawsze, tak i w tym roku zima, która już była, odsunęła się jeszcze dalej, która przyjdzie — stanie się znów trochę bliższa, właściciele składów węgla znów zaczną głośniejszko stękać na kryzys i „psie czasy“, kolejno, najpóźniej przejdą jedna po drugiej daty płatności podatków, dodatków do podatków i podatków od dodatków, co najwyżej tu czy tam, w tym lub innym urzędzie skarbowym zmieni się jakiś pan od zajmowania ruchomości i nieruchomości (prócz istot żywych lub dokładnie martwych, ale dawniej żywych).

Mimo to jednak dopiero co miniony kwiecień przy-

tem samym skasowany został 14-dniowy ulgowy termin, biegnący od dnia powstania zaległości, w którym odsetki dotychczas nie były pobierane.

Umorzenie drobnych zaległości podatkowych.

Na podstawie rozporządzenia Ministra Skarbu (Dz. U. Nr. 22/1935 poz. 135), dotyczącego uregulowania zaległości podatkowych, **umorzone zostają z urzędu drobnymi płatnikom wszystkie zaległości podatkowe bez względu na ich wysokość, pochodzące z okresów z przed 1-go kwietnia 1933 r. a figurujące w księgach bierczych w dn. 31 marca 1935 r.**

W szczególności przepisom powyższego rozporządzenia podlegają zaległości w podatkach:

1) **od nieruchomości, od lokali i od placów budowlanych, przypadające od płatników, dla których wymiar za rok podatkowy 1934 w każdym z tych podatków nie przekracza 100 zł;**

2) **gruntowym, pobieranym od jednostek zbiorowych oraz wymierzonym indywidualnie od tych płatników, dla których wymiar tego podatku na rok podatkowy 1934 nie przekracza 20 zł;**

3) **wojskowym.**

Wreszcie umorzone zostają zaległości w podatkach docładowym i przemysłowym, o ile zaległość nie przekracza 20 zł.

Równocześnie z umorzeniem zaległości w samych podatkach, umorzone zostają wszelkie przypadające do tych podatków dodatki, tak państwowe, jak i na rzecz samorządów, oraz narosłe od tych zaległości odsetki oraz koszty egzekucji.

Oprócz zaległości w podatkach, zostają umorzone również zaległości w grzywnach, nałożonych przed 1 kwietnia 1933 r., w zakresie wymienionych wyżej podatków, o ile zaległość w każdej grzywnie nie przekracza sumy 100 zł. Z umorzeń w grzywnach mogą korzystać także i ci płatnicy, których zaległości podatkowe w myśl omawianego rozporządzenia umorzeniu nie ulegają.

niósł sporo zmian, dużo hałasu, sporo niespodzianek i powiększył ogólnie panujący na świecie bałagan.

Zachciało się Mussoliniemu bawić w grozenie wojną w Afryce Wschodniej i wysłać tam prawdziwą, wielką armję, nie mogło się zatem Niemcom nie zachcieć zrobić innej demonstracji wojskowej: oznajmienia światu, że Niemcy potrzebują autentycznej armji. Włochy, nie będąc przygotowane do wojny na terenie europejskim, akurat teraz, kiedy martwią się z powodu Abisynji, nie mogą się zabardzo irytować, bo toby mogło doprowadzić do połączenia Niemiec z Austrią, a wówczas wpływy włoskie w Austrii, na Węgrzech, w państwach Małej Ententy niezawodnie djabliby i to prędko wzięli. Zirykowała się zato Francja, a za nią Anglja.

Wszystkie państwa oświadczyły Niemcom oficjalnie, iż dawne trójprzymierze czuje się obrażone, dotknięte itp. Niemcy również zrobiły obrażoną minę i — chwilowo — żadna ze stron nie wie, co robić dalej. Obydwie strony czekają i — myślą: kto też pierwszy zacznie? Chwilowo pokój jakoś się utrzymał — aż do następnego kwartału.

Przy sposobności Polska i Danja zaprezentowały swoje przyjazne uczucia wobec Niemiec, Rosja i Włochy zademonstrowały nieco przyjaznych uczuć wobec Turcji.

Najważniejsze, że pokój — chwilowo — trwa.

I to nietylko w Europie. Pokój panuje przypadkowo również i w Mandżurji. Tylko tam pokój wygląda dość osobliwie. Niema wojny, to są manewry. Podczas ostatniej takiej zabawki wojennej, przed paru tygodniami, zagazowano, tak sobie, dla fasonu, Mukden. Gazy były, nie-

Oplaty stemplowe od umów najmu.

Władze skarbowe przy określaniu wysokości opłaty stemplowej od umów na najem lokali w domach, podlegających ustawie o ochronie lokatorów wychodzą z założenia, że ustawa o ochronie lokatorów ogranicza właściciela domu do tego stopnia, że umowa najmu mieszkania, zawarta z lokatorem, ma charakter umowy na termin nieokreślony, gdyż właściciel domu nie ma możliwości rozwiązania najmu po upływie terminu umowy. Zgodnie z tą interpretacją władze obliczały opłatę stemplową, dodając do okresu umownego 5 lat, stosując przepisy, dotyczące umów, zawartych na czas nieoznaczony. Jeżeli więc np. właściciel domu, zawarł umowę z lokatorem na 2 lata, to urząd wymierzał opłatę stemplową (1%) za 2 lata, a ponadto za pięć, razem za 7 lat, czyli 7% od rocznego komornego. Są to oczywiście opłaty uciążliwe, które w znacznej mierze przyczyniły się do tego, że unikano zawierania umów pisemnych ze szkoda dla życia gospodarczego i dla skarbu.

Ostatnio Ministerstwo Skarbu ogłosiło nową wykładnię, która ustala odmienny tryb wymiaru opłaty stemplowej od umów najmu. Otóż w myśl tej wykładni tytułem opłaty stemplowej wymierza się tylko kwotę, obliczoną (według stawki 1%, od kwoty komornego, należnej za czas, w umowie ściśle określony, jednak tylko w tym wypadku, gdy płatnik tego żąda.

Umowa najmu, opiewająca na dwa lata, może więc ulec opłacie tylko za te dwa lata, zamiast — jak było dawniej — za 7 lat, jeżeli strona zażąda wymiaru za 2 lata.

Dopiero po upływie czasu, w umowie ściśle określonego (w naszym przykładzie — po upływie lat 2), jeżeli stosunek najmu trwa nadal i strony przed upływem czasu, ściśle określonego, nie sporządziły nowej umowy należy uiścić dodatkowo opłatę obliczoną za pięć lat.

Ponieważ wymieniona wyżej wykładnia uzależnia zastosowanie takiego obliczenia opłat stemplowych od zgłoszenia odpowiedniego żądania przez stronę, przeto wynika stąd, że tylko w razie wymierzenia opłaty przez Urząd Skarbowy lub przez notariusza strony korzystać mogą z ulg, tą wykładnią przewidzianych. Natomiast ulgi te nie przysługują w wypadkach, gdy strony same kasują znaczki stemplowe na umowie.

Poszukuje się

4-pokojowego mieszkania z wszelkimi wygodami nie wyżej II piętra w centrum miasta.

Obostrzona kontrola nad budowlami.

W związku z rozpoczynającym się sezonem budowlanym Urząd Wojewódzki wydał zarządzenie przeprowadzenia skrupulatnej kontroli nad budowlami, zaznaczając, iż do samodzielnego prowadzenia wszelkich robót murarskich jak również ciesielskich uprawnieni są jedynie mistrze, posiadający odnośne dyplomy.

Ażeby uniemożliwić wykonywanie robót przez osoby niepowołane, Urząd Wojewódzki jednocześnie zarządził, ażeby przy zgłaszaniu robót w Inspekcji Budowlanej, kierownicy robót, **jak również właściciele domów** bezwzględnie podawali nazwisko i adres mistrzów dane roboty wykonujących. Zaznacza się przytem, że w celu zapobieżenia wszelakim w tym względzie uchybieniom, Inspekcja Budowlana, dokonując na budowlach kontroli, będzie badać, czy roboty wykonywane są w samej rzeczy przez osoby uprawnione i w zgłoszeniu podane.

Skonstatowanie przez Inspekcję Budowlaną w tym kierunku jakich bądź nieprawidłowości odbije się w konsekwencji również na właścicielach posesyj. Wszyscy zatem, zamierzający rozpocząć budowę, winni we własnym interesie stosować się do powyższego zarządzenia, tem więcej, że w razie przeciwnym narażeni być mogą na straty, a to już chociażby z tej przyczyny, że, jak niejednokrotnie stwierdzono, roboty dokonywane przez niepowołanych wszelakiego kalibru domorosłych „majstrów“ pozostawiają wiele do życzenia i nie gwarantują trwałości i bezpieczeństwa.

wiadomo, dlaczego, autentyczne i o dużej koncentracji. W rezultacie około pięciuset mieszkańców miasta przeniosło się, zgoła bez fasonu, na tamten świat.

Na marginesie tego wydarzenia sfery londyńskie wstępują przeciwko... używaniu gazów w czasie wojny. Zupełnie tak samo, jak przed rokiem 1914.

No i słusznie. Czy nie?

Mimo wszystko jednak wracamy do natury, a w każdym razie do prymitywów.

Szukaliśmy tak długo rynków zbytu dla naszych łódzkich towarów. Nietylko dla manufaktury, ale tak wogóle, dla wszystkiego, co można w Łodzi wytworzyć.

I prawie że znaleźliśmy. Konsument jest wprawdzie trochę dziki, poza tem bardzo czarny, bo chodzi tu o murzynów. Z dalekiej, głębokiej Afryki.

Dawniej wprawdzie wystarczało, aby dać takiemu czarnemu idjocie parę lusterek w cenie dziesięć groszy za dwie pary, parę paciorków, wogóle bez ceny, jakiś złamany grzebień, zużyte stalówki albo hełm strażacki z mosiądzu, aby przywieźć majątek.

Teraz jest nieco inaczej. Murzyni powiadają: chcecie od nas kakao, orzechów palmowych itp. przyjemności, dajcie nam za to cementu, konserw mięsnych, wyrobów żelaznych, towarów bawełnianych. Bez „whisky“ możemy się obejść, bo nasz czarny „Kantorowicz“, „Glinka“, „Arwin“ czy „Baczewski“ potrafi robić wódki bardziej odpowiadające miejscowym gustom.

Może coś i z tego wyniknie. Narazie wymieniliśmy 3.000 tonn naszych towarów za 1.700 tonn (ładne cyfry) towarów murzyńskich.

Pomówmy jednak o naszych, łódzkich sprawach.

Przed paru tygodniami odbyło się w magistracie urzędowe zastanawianie, komu i jaką przyznać pożyczkę z funduszów BGK, przeznaczonych na cele budowlane.

Drobnych petentów, marzących o małych budowlach, było sporo. Ogólna suma żądań dotyczyła 485.000 zł. Na budowę domów blokowych wymagano zł. 780.000. Wobec tego, iż żądane sumy były, jak zawsze, wyższe od tych, jakimi miasto dysponuje, przyznano ogółem: na domy blokowe zł. 234.200, a na małe domki zł. 320.000, z uwzględnieniem tych ofert, których autorzy zaczęli już budowę, bądź przynajmniej zwieźli na miejsce materiały budowlane.

Przy sposobności omówiono sprawę przeciwdziałania chaotycznemu zabudowaniu miasta, a zwłaszcza peryferij.

Doniedawna, jak wiadomo, wystarczyło, aby ktoś sobie kupił plac, zamówił w odnośnym przedsiębiorstwie gotowy domek drewniany, domek ten, rozebrany na części, zwiózł na kilku wozach i „ustawił“ w ciągu jednej nocy, następnie aby w żelaznym piecyku rozpałił ogień i ustawił w kącie łóżko, choćby bez pościeli, a już takiego pana nie można było ruszyć. Władze wyznaczały grzywnę w wysokości 50 czy stu złotych, a „ukarany“ oszczędzał sobie wydatków na sporządzenie i zatwierdzenie planu, nie potrzebował wyczekiwać, aż dany plan przejdzie przez wszystkie instancje. Bo dobry prawodawca tak ustalił, aby opłacało się budować szybko i tanio. Teraz ma się to nieco zmienić. Czy i jak dalece — zobaczymy w najbliższej przyszłości.

Ir. Kr.

MOTORY NOWE I UŻYWANE

INSTALACJE SIŁY i ŚWIATŁA
WARSZTATY REPERACYJNE

PRZEDSIĘBIORSTWO
INŻYNIER.-ELEKTRO.-MECHAN.

MAURZYCY RAK

SP. Z O. O.

ŁÓDŹ, ULICA CEGIELNIANA NR. 19 // TELEFONY: 214-11 i 243-66

Ważne dla właścicieli nowych domów.

Przypominamy właścicielom nowobudujących się domów, że nowa ustawa o ulgach dla nowowznoszonych budowli, dotycząca budynków, powstałych po 1 marca 1933 r., przewiduje ściśle określone terminy dla wnoszenia przez zainteresowane strony podań o zwolnienie od podatków; przyczerem przekroczenie tych terminów powoduje utratę prawa do ulg za okres wymiarowy do dnia wniesienia podania.

Jeśli chodzi o **podatek od nieruchomości**, to podanie o zwolnienie od tego podatku na 15 lat należy wnieść w ciągu 60 dni od daty chociażby częściowego **użytkowania** budynku, przedkładając wymagane ustawą dowody.

Co się tyczy podań w sprawie ulg w **podatku dochodowym**, to należy je wnosić przed uprawomocnieniem się wymiaru tego podatku na rok podatkowy, bezpośrednio następujący po roku, w którym **ukończono** budowę.

Podatnik, ubiegający się o tę ulgę, winien dołączyć do podania zaświadczenie władzy budowlanej, stwierdzające datę wykończenia budowy, ogólną ilość mieszkań, lokali, przeznaczonych na inne cele, aniżeli mieszkalne, oraz ogólną kubaturę użytkową części mieszkalnej budynku. Do podania należy również dołączyć wykaz pomieszczeń na budowę kosztów z wymienieniem kwoty, zużytej na budowę z dochodu, uzyskanego w danym roku podatkowym. O ile roboty budowlane trwały dłużej, niż jeden rok, należy koszty za każdy rok trwania tychże wyliczyć osobno, przy dołączeniu wykazów rachunkowych, stwierdzających zużycie zapodanych kwot wyłącznie na cele budowlane. W wypadku niemożności przedłożenia odpowiednio zaświadczonych rachunków, należy przedłożyć zaświadczenie właściwej władzy budowlanej, stwierdzające wysokość kosztów odnośnej budowli.

Podanie, zaopatrzone w takie załączniki, t. j. wykazy kosztów, rachunki itp. nie może dać możliwości władzy wymiarowej, w myśl ostatnio wydanego okólnika, odmownego załatwienia prośby o zastosowanie ulg dla nowowznoszonych budowli.

Likwidacja urzędu rozjemczego do spraw mieszkaniowych w Berlinie.

Jako pozostałość ze strasznych lat wojny światowej i pierwszych lat życia świata powojennego trwa jeszcze w licznych krajach europejskich specjalne ustawodawstwo, dotyczące regulowania stosunków mieszkaniowych.

Dla właścicieli nieruchomości stwarza ono przymusowy i nierealny częstokroć stan rzeczy, który nie odpowiada zazwyczaj codziennym wymogom życia.

I właśnie dlatego, zapewne, zanika to wszystko w krajach zachodnio-europejskich, na obszarach o wysokim poziomie życia i zdrowym prawodawstwie.

Prywatno-prawne stosunki najmu mieszkaniowego zostają w takich warunkach wyzwolone od elementów publiczno-prawnych. Próby rozwiązania dają obecnie Niemcy, gdzie dobrowolna, jednolita umowa najmu uzgadnia interesy właścicieli nieruchomości oraz lokatorów i najemców.

Jednym z dowodów takiego właśnie stanu rzeczy jest zamierzone obecnie rozwiązanie urzędu rozjemczego do spraw najmu mieszkaniowego w Berlinie.

Powołany do życia w drodze dekretów z dn. 3. XI. 1914 i z dn. 15. XII. 1914 r. uzyskuje ten urząd od pierwszej chwili uprawnienia sądowej instancji rozjemczej dla spraw

najmu mieszkaniowego, później od 15. III. 1915 roku — również i dla sporów hipotecznych, wreszcie od 26. VII. 1917 roku przejmuje całkowitą kontrolę wykonywania i stosowania przez poszczególne władze zasady ochrony lokatorów.

Od tego czasu przez lat blisko piętnaście pracuje berliński urząd rozjemczy do spraw najmu bardzo energicznie, posiada do 20 oddziałów w różnych dzielnicach stolicy i załatwia dla przykładu w 1930 roku: 35.352 sprawy na 3085 posiedzeniach sądowych.

Jednakże, poczynając od 1932 roku następuje gwałtowne osłabienie ruchu w biurach urzędu, o czym świadczą następujące dane: w 1932 r. 19.143 spraw, 1236 posiedzeń, w 1933 r. 5.700 spraw, 525 posiedzeń, w 1934 r. 3.672 spraw, 370 posiedzeń, czyli od 1927 roku zmniejszenie blisko 90%.

W chwili obecnej przeprowadza urząd jeszcze sprawy związane z ustaleniem czynszu ustawowego lub czynszu przedwojennego.

Postanowieniem urzędu brak teraz tak ważnej mocy wykonawczej, którą dają dopiero wyroki sądowe.

Tymczasem żywe życie idzie ze wszystkich sił naprzód, a proces o wysokość czynszu komornianego jest kosztowny i długi.

Urząd rozjemczy do spraw najmu mieszkaniowego w wielkim Berlinie ulegnie więc w najbliższym czasie likwidacji, a fakt ten pouczy raz jeszcze, że w normalnych warunkach życia ekonomicznego niema miejsca na przymusowe załatwianie spraw pomiędzy właścicielem nieruchomości, a jego lokatorem.

mgr. St. Bor.

Komunikaty urzędowe.

P. Starosta Grodzki nadesłał do Stowarzyszeń właścicieli nieruchomości m. Łodzi pismo następującej treści:

W związku z nastaniem okresu wiosennego proszę Panów o przypomnienie swym członkom, aby wydziali polecenia dozorcóm i dopilnowali ze swej strony, by wszelkie dotychczasowe braki sanitarne na poszczególnych posesjach zostały usunięte.

Przedewszystkiem proszę o zwrócenie uwagi na następujące rzeczy:

1. aby posesje były utrzymane w należytych porządku, tak bramy, podwórza, jak i klatki schodowe,
2. aby w domach mieszkalnych ustępy, zlewniki i śmietniki zostały doprowadzone do należytej czystości, a zwłaszcza, aby śmietniki były szczelnie zamykane, a nieczystości z nich wporę wywożone,
3. aby domy, które swym stanem (brudne i odrapane) szpecą estetyczny wygląd ulicy, były odnowione,
4. aby ploty i parkany zostały pobielone,
5. aby ulice t. j. jezdnie, chodniki i ścieki przed posesjami były utrzymane w należytej czystości,
6. aby jezdnie i chodniki były polewane wodą trzy razy dziennie, a mianowicie: po raz pierwszy pomiędzy godz. 6—7, po raz drugi (tylko jezdnie) pomiędzy godz. 11—12 i po raz trzeci, również tylko jezdnie, pomiędzy godz. 17—18.

Jednocześnie proszę Panów o wydanie polecenia swym dozorcóm, aby codziennie podlewali drzewka i trawniki, znajdujące się przed poszczególnymi domami, gdyż przyczynia się to do utrzymania roślinności, a przez to i wyglądu estetycznego miasta.

Podając powyższe do wiadomości, nie wątpię, iż członkowie Stowarzyszenia dołożą wszelkich starań, aby stan sanitarny ich posesyj znajdował się na właściwym poziomie.

Zarazem nadmieniam, iż wkrótce wyruszą na miasto lotne komisje, których zadaniem będzie badać, czy zalecenia Starostwa zostały wykonane.

Starosta Grodzki Łódzki

Dr. Stan. Wrona.

Prosimy PP. właścicieli nieruchomości o zastosowanie się do powyższych zaleceń P. Starosty.

Informacje i wiadomości bieżące.

Termin płatności pierwszej raty podatków od nieruchomości, od placów budowlanych i od lokali za rok 1935.

Termin płatności pierwszej raty państwowego podatku od nieruchomości upływa z dniem 30 kwietnia 1935. Zwracamy przytem uwagę, że przekroczenie tego terminu powoduje obowiązek pokrycia odsetek zwłoki, albowiem obowiązujący dotychczas 14-dniowy termin ulgowy, który pozwalał wpłacać podatki państwowe i komunalne w dni 14 po terminie płatności bez narażenia się na odsetki zwłoki, — uchylony został ustawą z dnia 18 marca 1935. o pobieraniu odsetek od zaległości w podatkach państwowych i innych daninach publicznych, którą omawiamy na innym miejscu.

W tym samym terminie tj. do 30 kwietnia wraz z wszelkimi dodatkami rb. płatne są podatki od lokali i od placów budowlanych za I kwartał 1935 r.

Wymiar państwowego podatku od nieruchomości na r. 1935.

Urzędy Skarbowe rozpoczęły doręczanie płatnikom nakazów zapłaty na państwowy podatek od nieruchomości na rok 1935.

Przy wymiarach tego podatku władze pominęły w niektórych wypadkach dane, zawarte w wykazach najemców złożonych przez właścicieli w dniu 15 stycznia r.b. mimo, że przecież wedle obowiązujących przepisów wykazy te są miarodajne dla wymiaru państwowego podatku od nieruchomości.

Nie ulega żadnej wątpliwości, że intencją ustawodawcy było, aby z reguły wymiar następował na podstawie wykazu najemców, zgodnie z rubryką, określającą wysokość rzeczywistego umownego komornego, a tylko w wyjątkowych wypadkach, gdyby władza miała uzasadnione wątpliwości co do danych zawartych w tych wykazach, przyjmować może podstawę wymiaru inną, aniżeli z listy najemców wynikającą. Tymczasem okazuje się, że władze skarbowe w wielu wypadkach za podstawę wymiaru przyjęły jakieś cyfry dowolne, nie odpowiadające nawet tym podstawom, na których opierały się wymiary w latach ubiegłych.

Oczywiście, że w chwili, gdy nakaz zapłaty jest doręczony, jedynym sposobem walki z krzywdzącym nakazem jest tylko wniesienie odwołania, co radzimy skutecznie wszystkim naszym Członkom, którzy doręczonymi nakazami zapłaty czują się pokrzywdzeni. Termin do składania odwołań jest 30-dniowy.

Podatek od lokali.

Urzędy skarbowe rozpoczęły rozsyłanie nakazów płatniczych na podatek od lokali za rok bieżący. Termin płatności pierwszej raty kwartalnej mija, jak podawaliśmy, w końcu bieżącego miesiąca. Ci płatnicy, którzy otrzymali nakazy po 16 kwietnia, mają możliwość zapłacenia należności w ciągu 2 tygodni.

O ile wymiar dokonany został niesłusznie, płatnik może odwołać się do Izby Skarbowej w ciągu 30 dni od otrzymania nakazu płatniczego.

Ustawa o amnestji podatkowej.

W Dzienniku Ustaw Nr. 26 ogłoszona została ustawa o zwolnieniu od odpowiedzialności karnej w sprawach o przestępstwa podatkowe.

W myśl powyższej ustawy sprawcy nieujawnionych wykroczeń podatkowych, przewidzianych w ustawie o podatku dochodowym i ustawie o podatku przemysłowym oraz w art. 182 ordynacji podatkowej, uwolnieni będą od odpowiedzialności karnej z tytułu popełnionych wykroczeń, jeżeli do dnia 26 czerwca 1935 r. zawiadomią właściwą władzę o popełnionym wykroczeniu.

Przedłużenie moratorium mieszkaniowego dla bezrobotnych na okres letni.

Na mocy ustawy z dnia 26 marca 1935 r. moratorium mieszkaniowe dla bezrobotnych, którego termin wygasł z dniem 1 kwietnia 1935 r., zostało przedłużone na okres letni 1935 roku, a więc na okres czasu do dnia 31 października 1935 roku.

15%owy dodatek do podatków państwowych.

Ustawa z dnia 26 marca 1935 (Dz. U. Nr. 22 p. 127) dotychczas pobierany 10%-wy dodatek do niektórych podatków podwyższony został do 15%.

15%-wy dodatek dotyczy podatku spadkowego i od darowizn oraz wszystkich podatków bezpośrednich do których pobierany był dotychczas 10%-wy dodatek, a więc także państwowego podatku od nieruchomości. Wyjątek stanowi podatek gruntowy, opłaty stemplowe oraz podatki pośrednie, do których dodatek pobierany będzie w wysokości 10%.

Od dodatku są wolne m. in. podatek od lokali, od placów budowlanych, majątkowy, nadzwyczajna danina majątkowa, podatki spożywcze, do podatku dochodowego, do którego pobierany jest dodatek kryzysowy i in.

Podwyżka stosowana jest od 1 kwietnia r. b. zarówno do podatków bieżących, jak i zaległych.

Obowiązek ubezpieczenia pełnomocników.

Ubezpieczalnia Społeczna w Łodzi nadesłała do Centralnego Stowarzyszenia Właśc. Nier. pismo następującej treści:

„W związku z pismem z dnia 30. III. 35 r. Nr. 108 Ubezpieczalnia Społeczna w Łodzi wyjaśnia, iż administratorów i rzadców, posiadających pełnomocnictwa należy uznawać zasadniczo za podlegających obowiązkowi ubezpieczenia, w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 28. III. 33 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) i art. 2 p. 1 rozporządzenia Prezydenta R. P. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych w brzmieniu ustawy z dnia 15. III. 34 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 347), o ile spełniają czynności administracyjne i nadzorcze i są podporządkowani pracodawcy w zakresie swych czynności“.

O tańsze telefony.

Na plenarnym posiedzeniu przedsięwzięcznym Izby Przemysłowo-Handlowej zapadła między in. uchwała, domagająca się obniżenia taryfy telefonicznej w sposób następujący:

dla kateg.	I przy 100 rozmowach	— zł. 10.—	miesięcznie
„	„ II „ 180	„ — zł. 15.—	„
„	„ III „ 350	„ — zł. 25.—	„

Biorąc pod uwagę, że Izba Przemysłowo-Handlowa jest oczywistą wyrazicielką opinii wszystkich sfer gospodarczych naszego miasta, wyrażamy zupełne przekonanie, że Zarząd P. A. S. T., uważając sprawę uregulowania taryfy telefonicznej za nader pilną, rozstrzygnie ją jak najszybciej w myśl przedstawionych postulatów przez rzeczona Izbę.

Komunikat.

Smola.

Smola.

Podajemy do wiadomości, że członkowie naszego Stowarzyszenia mogą otrzymać w **GAZOWNI MIEJSKIEJ**

smolę po niższej cenie.

W związku z powyższym prosimy PP. Członków o zgłaszanie się do naszego biura, celem otrzymania kwitów do gazowni.

CENTRALNE STOWARZYSZENIE
WŁAŚC. NIERUCHOMOŚCI M. ŁÓDZI
I WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO W ŁÓDZI
ul. Piotrkowska Nr. 46.

Proces ks. Radziwiłła w sprawie opodatkowania placu budowlanego.

Ordynat nieświeski, ks. Albrecht Radziwiłł, posiada w Warszawie przy Alejach Ujazdowskich pałac, okolony niewielkim placem zadrzewionym. Władze skarbowe wymierzyły ks. Radziwiłłowi podatek od placów niezabudowanych a magistrat m. Warszawy dodatek komunalny. Podatki powyższe zostały zapłacone za okres od 1925 roku.

Ministerstwo spraw wewnętrznych, do którego ks. Radziwiłł zgłosił odwołanie od wymierzonych podatków, rekurs odrzuciło. Sprawa oparła się o Najwyższy Trybunał Administracyjny, który wydał wyrok, mający znaczenie zasadnicze.

NTA. stanął na stanowisku, iż zadrzewiony plac w śródmieściu nie może podpadać pod pojęcie placu budowlanego lecz pod pojęcie parku, stanowiącego rezerwał świeżego powietrza. Obojętna jest przytem przestrzeń, jaką dany plac zajmuje. Wyrok NTA. uchylił wymiary podatkowe władz skarbowych i samorządowych oraz odmowne orzeczenie MSW. i zarządził zwrot zapłaconych podatków.

Ministerstwo skarbu podało wyrok NTA. izbom skarbowym do wiadomości i stosowania.

Zatwierdzenie ogólnego planu zabudowania m. Łodzi.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych decyzją z dnia 28 marca 1935 roku zatwierdziło uchwalony w swoim czasie przez Radę Miejską i zaakceptowany przez Komisarza Rządowego m. Łodzi ogólny plan zabudowania ze zmianami, uwidocznionymi na tym planie.

Plan powyższy przechowywany jest w Oddziale Regulacji Miasta i może być przeglądany przez osoby zainteresowane w poniedziałki, środy i piątki w godzinach od 9-ej do 12-ej.

Procenty od pożyczek budowlanych.

W Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 28 ukazało się rozporządzenie o ustaleniu stopy procentowej od pożyczek budowlanych. W myśl tego rozporządzenia przy kredycie krótkoterminowym — stopę procentową ustali Minister Skarbu. Przy kredycie w listach zastawnych i obligacjach budowlanych oprocentowanie będzie równe oprocentowaniu listów zastawnych i obligacji budowlanych Banku Gospodarstwa Krajowego, zaś przy pożyczkach długoterminowych w gotówce, które mogą stanowić podkład dla przyszłych emisji tego Banku, będzie równe oprocentowaniu, przyjętemu dla tego rodzaju pożyczek przez B.G.K. We wszystkich tych przypadkach dłużnik pokrywa 3%, lub, gdy chodzi o konwersję pożyczek krótkoterminowych, przyznanych po dniu wejścia w życie wspomnianego rozporządzenia — 4%, pozostała zaś część pokrywa za dłużnika Skarb Państwa z Państwowego Funduszu Rozbudowy Miast.

Kara umowna na zabezpieczenie opuszczenia lokalu.

W orzeczeniu z 11 października 1934 C. II 1482/34, rozstrzygnął Sąd Najwyższy następującą sprawę: W umowie pisemnej, w której ustalona została wysokość czynszu oraz warunki najmu i wypowiedzenia, umówiono również, że lokator zobowiązuje się wyprowadzić w oznaczonym czasie i na zabezpieczenie kary umownej i odszkodowania, należnych od niego właścicielowi domu na wypadek, gdyby w umówionym czasie lokalu nie opuścił, wręczył właścicielowi domu weksle. W toku procesu o rozstrzygnięcie pytania, czy tego rodzaju zabezpieczenie obowiązku lokatora do oddania lokalu w określonym czasie może być uznane za ważne, przyjął Sąd Najwyższy, że umowa taka nie zostaje w sprzeczności z ochroną lokatorów, gdyż lokator nie zrzekł się w niej ochrony ustawowej i nie może być pozbawiony przedmiotu najmu, lecz tylko ma obowiązek wynagrodzenia szkody i kary umownej na wypadek nieopuszczenia lokalu.

Komitet Rozbudowy Miasta nie pokrywa zapotrzebowania budownictwa.

Na przedświątecznym posiedzeniu Komitetu Rozbudowy Miasta pod przewodnictwem pana Komisarza Rządowego inż. Wojewódzkiego, rozpatrywano podania o udzielenie kredytu na drobne budownictwo w mieście oraz powiecie, jak również na budownictwo blokowe.

O udzielenie tych kredytów złożono podań:

a) na budown. drobne w mieście na sumę	485 tys. zł.
b) na drobne budown. w powiecie na sumę	337 „ „
c) na budownictwo blokowe na sumę	780 „ „

razem na sumę Zł. 1602 „ „

Nie mając takich kwot do rozporządzenia, Komitet R. M. z pozostałych sum do dyspozycji, przydzielił:

a) na budown. drobne w mieście	zł. 320.200.—
b) „ „ „ w powiecie	„ 116.500.—
c) „ „ blokowe	„ 234.200.—

razem sumę Zł. 670.900.—

co stanowi zaledwie około 42% obecnego zapotrzebowania.

Liczby powyższe wykazują aż nadto dobitnie, iż problem ożywienia budownictwa rozstrzygnąć może jedynie kapitał prywatny. Należy jednak wzbudzić zainteresowanie kapitału tego, który w zasadzie bardzo chętnie poszukuje realnego zabezpieczenia, i usunąć czynniki, które lamują dochodowość domów starych, których rentowność ma bezwzględny i bezpośredni wpływ na dochodowość realności nowych. Zapowiedź zmian obecnych warunków byłaby silnym bodźcem dla wzmożenia inicjatywy prywatnej i lokowania gromadzących się oszczędności w budownictwie.

Niezamożni właściciele nieruchomości nie mogą otrzymywać świadectw ubóstwa.

Izba cywilna Sądu Najwyższego ogłosiła ostatnio orzeczenie w sprawie o zwolnienie właściciela domu od opłat sądowych z powodu niezamożności.

Sąd Najwyższy orzekł, że właściciel domu o znacznej wartości, z którego pobiera czynsz, nie może być uważany za osobę znajdującą się w stanie zupełnego ubóstwa.

Zabezpieczenie czynszu.

Ciekawą i aktualną kwestję, czy także obce rzeczy wniesione przez lokatora do przedmiotu najmu odpowiadają właścicielowi domu za czynsz jako objęte ustawowym prawem zastawu, rozstrzygnął Sąd Najwyższy w orzeczeniu z 6 września 1934 C. I. 2224/33. W myśl tego wyroku przyjmuje sąd, że lokator obowiązany jest zaopatrzyć wynajęte mieszkanie dostatecznie w ruchomości, jeśli nie dał innego zabezpieczenia wynajmującemu. Ustawa przyznaje wynajmującemu ustawowe prawo zastawu na wniesionych do mieszkania ruchomościach i opiera się przytem na domniemaniu, że wniesione przez lokatora rzeczy i będące w jego posiadaniu są jego własnością.

Tego zabezpieczenia zaspokojenia czynszu nie może być wypuszczający w najem pozbawiony dlatego, że bez jego wiedzy lokator wprowadził do mieszkania rzeczy cudze. Wypuszczający w najem otrzymał rzeczy wniesione do mieszkania w zastaw i dlatego może bronić się przeciw pretensji właściciela rzeczy o zwolnienie ich z pod zastawu, byleby był w dobrej wierze, to znaczy jeśli nie mógł wiedzieć, że wniesione rzeczy do lokatora nie należą. Nie znajduje się zaś w dobrej wierze, jeśli go uprzedzono, że wniesione rzeczy są obcą własnością, albo gdy z domniemania ta okoliczność wynika, np. gdy wynajęto lokal stolarzowi, który trudni się naprawą cudzych rzeczy.

Z korporacji kominiarskiej (Piotrkowska 120).

Na odbytem w dniu 31 marca r. b. walnem zgromadzenia członków Korporacji Przemysłu Kominiarskiego na województwo łódzkie, wybrany został nowy zarząd w składzie następującym: prezes — p. St. Urbański, wiceprezesi — pp. M. Burczyński, W. Kolubiński i R. Siemiński, sekretarz — p. W. Smętkiewicz, skarbnik — p. B. Barszczewski, zastępcy — pp. St. Mazurkiewicz i J. Walaszek.

Podpalenie własnego domu.

Łódzki sąd okręgowy rozpatrywał niezwykłą sprawę właściciela domu przy ul. Jesiennej 7, Wojciecha Banasia. Akt oskarżenia zarzuca mu podpalenie własnego domu. W toku przewodu sądowego stwierdzono, że Banaś dopuścił się podpalenia bynajmniej nie celem podjęcia premii asekuracyjnej, lecz celem zemszczenia się na lokatorach, którzy nie płacili komornego od dłuższego czasu. Sąd, po rozpoznaniu sprawy, biorąc pod uwagę okoliczność łagodzącą, że nikt nie odniósł szwanku, ponieważ pożar był szybko ugaszony, skazał W. Banasia na 10 miesięcy więzienia. Banaś, usłyszawszy wyrok, złożył ukłon i oświadczył wśród ogólnej wesołości na sali: „Serdeczne Bóg zapłać! Teraz wreszcie będę miał spokój“.

Właściwość władz budowlanych w niektórych powiatach Województwa Łódzkiego.

Uprawnienia w dziedzinie nadzoru budowlanego na terenie gmin wiejskich w powiatach łódzkim, brzezińskim, łaskim, łęczyckim i sieradzkim w województwie łódzkim zostały odjęte organom samorządu terytorjalnego i podzielone pomiędzy powiatowe władze administracji ogólnej oraz wydziały powiatowe. Władzom administracji ogólnej (starostwom) przyznane zostało prawo wykonywania nadzoru budowlanego nad wszelkimi prywatnymi budynkami istniejącymi, jak i nowowznoszonymi, a przede wszystkim prawo wstrzymania robót, o ile prowadzone są bez zachowania obowiązujących przepisów i pociągania winnych do odpowiedzialności. Poza tem do władz administracji ogólnej należy wydawanie zarządzeń w miejscowościach wiejskich, dotyczących utrzymania istniejących budynków i mających na celu zapobieżenie zeszpeceniu miejscowości lub krajobrazu.

Wydziałom powiatowym zastrzeżone zostało prawo wydawania zezwoleń na budowę i użytkowanie budynków.

Ile podatków płaci miasto i wieś.

Związek Miast Polskich przeprowadził obliczenia świadczeń ludności miejskiej i wiejskiej na rzecz państwa, biorąc za podstawę budżet państwowy za r. 1934/35.

Na podstawie całego szeregu danych, Związek oblicza, że z przewidzianych w budżecie państwowym wpływów z tytułu podatków bezpośrednich wpłynię od ludności wiejskiej 209,7 milj. zł., od miejskiej 370,3 milj. zł., co wyraża się stosunkiem, uwzględniając liczbę ludności, 0,57. Ten sam stosunek przyjęty jest dla podatków pośrednich i monopoli oraz cel, których ludność wiejska płaci 337,9 milj. zł., miejska 488,2 milj. zł.

Podatki pośrednie i bezpośrednie wyłącznie miejskie, stanowią 82,6 milj. zł., wiejskie 44,9 milj. zł. Wreszcie podatki majątkowe od kapitałów, rent i spadków wynoszą dla wsi 5,8 milj. zł., dla miast 5,7 milj. zł. Daje to ogólne obciążenie dla ludności wiejskiej w kwocie 598,3 milj. zł., dla miejskiej 906,8 milj. zł. Znaczy to, że na sumę około 1,505 milj. zł. podatków państwowych 30 proc. ludności miejskiej płaci na rzecz skarbu państwa 60 proc. ogólnej kwoty podatków, co daje na głowę mieszkańca miasta 104 zł. w stosunku rocznym, a 70% mieszkańców wsi 40 proc., co daje na głowę mieszkańca wsi 24,5 zł. Mieszkaniec miasta płaci zatem więcej, niż cztery razy tyle podatków na rzecz skarbu państwa, co mieszkaniec wsi.

Wystawa budowlano-mieszkaniowa.

Dnia 18 maja r. b. otwarta będzie wystawa budowlano-mieszkaniowa w Warszawie.

Prace, związane z tą wystawą są już na ukończeniu. Stanowiąc ona będzie racjonalnie rozplanowane i zabudowane osiedle, na które złożą się szeregi domów bliźniaczych, domki pojedyncze jednorodzinne z 800 metr. ogródkami i budynki blokowe.

W głównym pawilonie umieszczone będą poszczególne przemysły budowlane. Wszystkie lokale domów mieszkalnych będą racjonalnie umeblowane z uwzględnieniem wszelkich nowoczesnych wymagań; stanowiąc będzie to

bardzo interesujący pokaz urządzeń wewnętrznych. W szeregu pawilonów wystawowych umieszczone będą różne działy dydaktyczne całego szeregu instytucji zdrowotnych, społecznych oraz organizacji budowlanych i instytucji komunalnych.

Dla wygody zwiedzających, których napływ również z miast innych spodziewany jest w wielkiej ilości, uruchomione będą na wystawie kawiarnia, restauracja i — na cały czas jej trwania — urząd pocztowo-telegraficzny.

Wystawa ta wzbudziła wszędzie duże zainteresowanie. Oczekiwać należy, że uruchomione zostaną specjalne ulgowe pociągi, ażeby umożliwić wszystkim jej zwiedzenie.

Nadesłane.

Szan. Panie Redaktorze!

Ze względu na to, że Ł. G. O. jest organem właścicieli nieruchomości, dla których nie może być obojętną sprawą Łódzkiej Straży Ogniowej Ochotniczej, uprzejmie proszę o poruszenie na łamach organu poniższej sprawy.

W maju 1934 r. rozwiązane zostały Zarządy i Komenda Ł. S. O. O. na czas trzech miesięcy. Dłuższego terminu statut Związku Straży Pożarnych nie tylko że nie przewiduje, ale nakazuje „zwołanie najdalej w ciągu 3 miesięcy od daty rozwiązania posiedzenia rady okręgu celem dokonania wyboru nowego Zarządu“. Od dnia rozwiązania b. Zarządu minęło już przeszło trzy razy po trzy miesiące, a o ogólnym zebraniu jakoś nie słychać. Cóż to ma znaczyć? Czyżby tymczasowy Zarząd przeistoczył się na stały z nominacji? Nie przedstawiam sobie, aby w Zarządzie Ochotniczej Straży mogli zasiadać urzędnicy a nie z wyboru obywatele, cieszący się zaufaniem miasta: byłby to początek końca ochotniczej straży. A wtedy co? Ponieważ miasto bez straży być nie może, musiałyby z konieczności nastąpić umiastowienie lub upaństwowienie straży z budżetem o wiele większym, niż obecnie. Ciężar utrzymania takiej straży spadłby całkowicie na własność nieruchomości, uginającą się pod ciężarem podatków, strat komornianych i in. Z tych przeto powodów pozwalam sobie poruszyć powyższą sprawę, gdyż, jak dotychczas, o jakimkolwiek zainteresowaniu się losami straży przez związki właścicieli nieruchomości nie słychać.

Dziękując za zamieszczenie mojego listu, piszę się z poważaniem
Łódź, dnia 25. IV. 1935 r. (podpis)

Odpowiedzi Redakcji.

Al. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego przewidziany w ust. 3 art. 11 ustawy o ochronie lokatorów spór o wysokość komornego powstaje z chwilą, gdy lokator zakwestjonuje wysokość żadanego przez wynajmującego, a dotychczas przez urząd rozjemczy czy sąd w sprawie między danymi stronami nieustalonego komornego. Tezę tę ustalił Sąd Najwyższy m. in. w sprawie N. C. I. 2259/33 z dn. 2. X. 1934.

R-n. W sprawie tej zechce W.Pan zwrócić się do adw. Jerzego Koenigsteina w Warszawie, ul. Chmielna 43.

Z ostatniej chwili!

W jednym z tutejszych pism pojawił się feljetonik, w którym, nie wiadomo przez kogo inspirowany autor, nie mający zielonego pojęcia o gospodarce b. zarządu Łódzkiej Straży Ogniowej, pozwolił sobie przedstawić ją w sposób, którym słusznie poczuła się dotknięta rodzina b. komendanta straży ś. p. A. Grohmana. W obronie honoru rodziny wystąpił p. Leon Grohman. Sąd skazał autora feljetonu na 3 miesiące aresztu i 200 zł. grzywny.

Może powyższy wyrok ostudzi nieco zapał niepowołanych „Znawców“ gospodarki straży i powstrzyma ich od opinjowania spraw sobie zupełnie nieznanym.

Komunikaty

Stowarzyszenia Właśc. Nieruchomości Przedmieść Łodzi,

Oddział Rokicie — Łódź, ul. Kątna 24, tel. 238-61.

Stowarzyszenie Właścicieli Nieruchomości Chrześcijan Przedmieść Łodzi, Oddział Rokicie, podaje poniżej do wiadomości swych członków sprawozdanie z dorocznego ogólnego zebrania za rok ubiegły.

Doroczne Walne Zebranie członków Stowarzyszenia Właścicieli Nieruchomości Chrześcijan Przedmieść Łodzi Oddziału Rokicie, odbyło się w drugim terminie w dniu 10 marca 1935 r. przy udziale 100 członków.

Porządek dzienny składał się z następujących punktów:

1. Zagajenie.
2. Wybór przewodniczącego, sekretarza i asesorów.
3. Odczytanie protokołu ostatniego Roczno Zebrania.
4. Referaty: poseł Schimmel i prezes Schott.
5. Sprawozdanie z działalności Oddziału Stow.: kasowe i kancelaryjne.
6. Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.
7. Preliminarz budżetowy na rok 1935.
8. Wybór 12 członków Zarządu i 6 zastępców.
9. Wybór 3 członków Komisji Rewizyjnej i 2 zastępców.
10. Wybór Delegatów na Walny Zjazd Delegatów.
11. Wolne wnioski.

Zebranie zagał prezes **p. St. Fiegler**, który w serdecznych słowach powitał zebranych, proponując na przewodniczącego p. Bronisława Sztechbart.

Objawszy przewodnictwo **p. Sztechbart**, dziękuje za wybór i powołuje na sekretarza Walnego Zebrania p. Józefa Szwabego, a na asesorów p.p. Szczepana Franciszkowskiego, Rajnholda Ostrowskiego i Czesława Józefa Holego.

Przez powstanie z miejsc uczczono pamięć zmarłych członków, oraz członków rodziny w ubiegłym roku: ś. p. A. Rafella, A. Klukiego, A. Waltera, F. Wypycha, A. Szulca, Sz. Gogolewskiego, A. Sochackiego, J. Pawlaka i St. Gumiaka.

Poczem odczytano protokół ostatniego Roczno Zebrania z dnia 4 marca 1934 roku, który został przyjęty.

Ze względu na nieobecność p. posła dra Jerzego Schimmla i p. prezesa Maksymiljana Schotta, wygłoszenie referatów przesunięto na później i przystąpiono do składania sprawozdań.

Sprawozdanie z działalności Oddziału, złożył pan Józef Kinast.

Oddział Rokicie liczy 339 członków, kancelarja załatwiła ogółem w roku sprawozdawczym 2585 spraw, posiedzeń Zarządu odbyło się 19. Stan kasy na dzień 1 stycznia 1934 roku wynosił zł. 5.552,59, przychód w ciągu roku zł. 6.279,60, rozchód zł. 5.089,80, nadwyżka kasowa za rok 1934 stanowi sumę **zł. 1.189,80**. Stan kasy na dzień 31 grudnia 1934 roku wynosił **zł. 6.742,39**.

Po odczytaniu sprawozdania rachunkowego zabrał głos p. Bronisław Sztechbart, który poruszył sprawę utworzenia kasy pomocy na wypadek śmierci członka organizacji, zaprojektowanej przed dwoma laty. Realizacja tego projektu początkowo natrafiała na trudności i dopiero w roku 1934 wyłoniono Komisję, celem której było wyznaczenie źródeł, z których można byłoby czerpać fundusze i zasilać Kasę Pogrzebową. Komisja opracowała regulamin, który został przez p. B. Sztechbart odczytany. W dyskusji nad regulaminem zabierali głos p.p. Fiegler, Karbowski, Szwabe, Przybysz i inni. W końcu p. Sztechbart, udzielił wyjaśnień i odpowiedzi na zgłoszone pytania, prosząc zebranych powierzyć dalsze sprawy związane z wprowadzeniem w życie Kasy, wybranej na dzisiejszym zebraniu Komisji, na co zebrani wyrazili zgodę.

Projekt Kasy Pogrzebowej, oraz projekt regulaminu w konkluzji przyjęto.

Do Komisji i Zarządu Kasy Pogrzebowej wybrani zostali pp. Stanisław Fiegler, Bronisław Sztechbart, Józef Szwabe, Gustaw Meierchold, Wincenty Cyll, Emil Runge, Robert Müller, Józef Kinast, Albert Rückert, Erwin Ristok.

Po odczytaniu protokołu Komisji Rewizyjnej przez sekretarza Walnego Zebrania p. Józefa Szwabego, udzielono absolutorjum ustępującemu Zarządowi.

Preliminarz budżetowy na rok 1935 uchwalono jak następuje:

Przychód.	1. Składka członkowska	zł. 3.500.—
	2. Wpisowe	„ 100.—
	3. Odsetki	„ 250.—
	4. Prowadzenie meldunków	„ 1.000.—
	5. Czynności kancelaryjne	„ 1.200.—
	6. Nieprzewidziane wpływy	„ 508.—
	Razem.	zł. 6.558.—

Rozchód.	1. Pensja personelu	zł. 2.200.—
	2. Świadczenia socjalne	„ 200.—
	3. Druki, księgi, materiały piśmienne	„ 300.—
	4. Komorne za lokal	„ 506.—
	5. Odświeżenie lokalu	„ 100.—
	6. Inkaso składek członkowskich	„ 500.—
	7. Rozjazdy	„ 200.—
	8. Na Główny Zarząd	„ 678.—
	9. Telefon	„ 264.—
	10. Fundusz Pomocy	„ 200.—
	11. Komunikaty	„ 150.—
	12. Statystyka	„ 50.—
	13. Nieprzewidziane wydatki	„ 200.—
	14. Kupno ruchomości do Kancelarji	„ 250.—
	15. Sprzątanie Kancelarji	„ 120.—
	16. Ubezpieczalnia	„ 240.—
	17. Opał i światło	„ 200.—
	Razem.	zł. 6.558.—

Zarządowi służy prawo przenoszenia jednej pozycji na drugą i przekroczenia ogólnych sum o 20% w razie potrzeby, o ile będą na to odpowiednie fundusze.

W wyniku przeprowadzonych wyborów **do Zarządu** weszli pp.: Stanisław Fiegler, Antoni Karbowski, Władysław Szer, Wincenty Cyll, Bronisław Sztechbart, Stanisław Strumiłło, Antoni Holi, Józef Szwabe, Wawrzyniec Kurpesa, Bronisław Turlakiewicz, Gustaw Meierchold, Czesław-Józef Holi.

Jako zastępcy członków Zarządu wybrani zostali pp.: Stanisław Siewierski, Władysław Stobiecki, Leopold Bender, Józef Piątkowski, Franciszek Zabolicki, Jan Sznel.

W skład **Komisji Rewizyjnej** weszli panowie: Robert Müller, Andrzej Szer, Samuel Weilbach; **jako zastępcy** pp.: Erwin Ristok, Albert Rückert.

Z ramienia Oddziału Rokicie w skład **Sądu Polubownego** wchodzi pp.: Edmund Szulc, Mikołaj Zarnowski.

Pan Arlt zgłasza wniosek, ażeby delegatów na Zjazd wybrało zebranie, na co przewodniczący się zgadza i zarządza 3-minutową przerwę, celem podania kandydatów. Ponieważ podczas przerwy żadne listy nie wpłynęły, przewodniczący przedstawia skład kandydatów, proponowanych przez Zarząd, których Ogólne Zebranie zaakceptowało, wybierając nadto jeszcze p. Fryderyka Arlt.

Jako **delegaci na Zjazd** przeszli zatem pp.: Stanisław Fiegler, Antoni Karbowski, Władysław Szer, Wincenty Cyll, Bronisław Sztechbart, Stanisław Strumiłło, Antoni Holi, Józef Szwabe, Wawrzyniec Kurpesa, Bronisław Turlakiewicz, Czesław Holi, Gustaw Meierchold, Stanisław Siewierski, Władysław Stobiecki, Leopold Bender, Józef Piątkowski, Fryderyk Arlt.

Po wyczerpaniu porządku dziennego zabrał głos p. poseł **Schimmel**, którego w imieniu zebranych powitał p. prezes **Fiegler**.

Pan poseł **Schimmel** poruszył sprawę organizacji senatu według nowej Konstytucji, nadmieniając, że zaszła zmiana co do wieku kandydata do Senatu. Obecnie kandydat nie potrzebuje liczyć lat 40 jak dotychczas, lecz może być znacznie młodszy. Dalej wyjaśnił, że Senat zostaje zrównany ze Sejmem. Sejm np. dotychczas mógł odrzucić postanowienie Senatu, obecnie zaś przy nowym składzie Senatu, Sejm nie będzie mógł wspomnianych postanowień w ten sposób załatwiać, lecz jedynie w porozumieniu się z Senatem.

Wybory będą o tyle korzystniejsze, że pewną rolę odegrają także i mniejsze grupy, które dawniej nie miały znaczenia.

Następnie p. poseł poinformował zebranych o zamierzeniach podatkowych rządu, nadmieniając m. in., że ukaże się nowy podatek od kwasu węglowego i krochmalu, jak również podwyższony zostanie do 15% nadzwyczajny dodatek do podatku skarbowego, przyczem zaznaczył, że nowe te obciążenia są bardzo niesłuszne.

Jednocześnie nadmienił, że podatki się podwyższa, a moratorium mieszkaniowego dla bezrobotnych się nie narusza, przeciwnie, zostało ono przedłużone, co jest nader krzywdzące dla własności nieruchomości.

W związku z powyższym p. poseł poruszył sprawę ankiety o bezrobotnych lokatorach i prosił o wypełnienie odnośnych formularzy dla Zjazdu Delegatów w Warszawie na dzień 17 marca 1935 roku.

Dalej oświadczył, że mamy 80% małych domów, a społeczeństwo o tem nie wie. Społeczeństwo uważa każdego właściciela domu za bogatego człowieka, lecz absolutnie nie zdaje sobie sprawy, ile nędzy jest wśród drobnych właścicieli.

Pan poseł **Schimmel** wyjaśnił następnie wielkie znaczenie i wpływ na ogół społeczeństwa akcji propagandowej Biura Prasy w Warszawie, które rozsyła do szeregu pism artykuły, omawiające trudne położenie właścicieli domów, oraz postulaty w dziedzinie ustawodawstwa mieszkaniowego, podatkowego, prawa budowlanego itp.

Zadaniem Biura Prasowego jest zbieranie i opracowywanie materiałów i przedstawianie takowego odnośnym czynnikom.

W tym celu p. poseł, jako kierownik tego Biura, prosi pp. członków Stow. o dostarczenie mu za pośrednictwem stowarzyszenia wszelkich materiałów i informacji o wypadkach napadów lokatorów na właścicieli na tle sporów mieszkaniowych, opisów gwałtów i oporów przy wykonaniu wyroków eksmisyjnych itp.

Pan poseł pochwalił organizację naszego Oddziału, wyrażając pełne uznanie dla działalności Zarządu za dobrą gospodarke.

Pan poseł stwierdził, że sytuacja właścicieli przedstawia się bardzo ciężko, dlatego też nawołuje Zebranych do popierania organizacji, przyczem proponuje ażeby Oddział częściej urządzał Zebrania informacyjne, gdyż ważne sprawy bywają często przeoczone i nie załatwione.

Po szerszej dyskusji, w której zabierali głos pp. **Fiegler**, **Wetzel**, **Kinast**, **Przybysz**, **Szwabe**, **Turlakiewicz**, **Sztechbart** i inni uchwalono, ażeby zebrania informacyjne odbywały się 4 razy do roku i to w końcu każdego kwartału, przyczem uchwalono uchwałę tę przedłożyć na Walnym Zjeździe Delegatów.

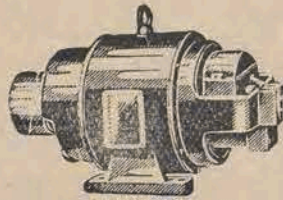
Następnie p. poseł omówił nowy Kodeks Zobowiązań, stwierdzając, że przewiduje on płacenie komornego zgóry. Co do zmiany ustawy o ochronie lokatorów, to aczkolwiek w Sejmie już przyznają, iż ustawa ta powinna być zniesiona, jako przeżytek historyczny, to jednak musimy dopiero walczyć o jej zniesienie.

Pan przewodniczący oświadcza, że na Zjazd Delegatów w Warszawie, mający się odbyć w dniu 17 marca 1935 roku, wydelegowano pp. **Fieglera**, **Karbowskiego** i **Sztechbartę**.

Zakład Elektrotechniczny i Warsztaty Reparatyjne

JÓZEF KNAPIK Spadkobiercy

ŁÓDŹ, PRZEJAZD № 6. TELEFON № 160-90



Naprawa i przewijanie silników elektrycznych wszelkiego rodzaju.

Wypożyczanie motorów na czas naprawy.

Wykonanie szybkie i solidne.

Ceny przystępne.

Pan **Piątkowski** podniósł sprawę podatku drogowego od małorolnych oraz sprawę Kasy Chorych.

Pan **Adamowicz** wyraził swe niezadowolenie z postępowania Komornika **Mroza**, przy ul. **Rzgowskiej** 52, który przy eksmisji ośmiesza właściciela domu przed lokatorem. P. poseł oświadczył, że sprawą tą się zajmie.

Wkońcu p. poseł oświadczył, iż życie gospodarze w Sejmie i Senacie się polepsza, że właściciele według statystyki w Radach Miejskich zajmują liczniejsze miejsca niż dawniej, że reprezentacje właścicieli są coraz liczniejsze i wyraził nadzieję, że w przyszłym Sejmie i Senacie będziemy mieli szereg reprezentantów.

Po sprawozdaniu posła **Schimmla** wywiązała się szersza dyskusja, która potwierdziła wielkie zainteresowanie powyższymi sprawami członków, w których imieniu p. prezes **Fiegler** złożył p. posłowi podziękowanie za złożone sprawozdanie, zaś ogół zebranych wyraził swe zadowolenie z powodu otrzymanych wyjaśnień w formie hucznych oklasków.

Referat p. prezesa **Schotta** nie doszedł do skutku, gdyż p. prezes z powodu choroby, nie mógł zaszczyścić swoją obecnością naszego dorocznego zebrania.

W wolnych wnioskach zabrał głos p. **Gola**, który oświadczył, że przy ul. **Wieniawskiego** z przyległej posesji pan **Kluka** wybiera glinę i powstałe z tej przyczyny doły wypełnia różnymi śmieciami, między innymi nawozem, z czego powstaje niemożliwy zaduch i powietrze jest do tego stopnia zanieczyszczone, że trudne jest do zniesienia. Pan **Gola** podał wniosek, ażeby Zarząd w tej sprawie poczynił odpowiednie kroki.

Pan **Józef Szwabe** dał szczegółowe wyjaśnienie, oświadcza, że już w swoim czasie interwenjowano u władz o zabronienie wybierania gliny wogóle, jednak Magistrat jak i Starostwo stoją na stanowisku, że zaniechanie tej roboty pozbawiłoby szereg rodzin zarobkowania i bezrobotni staliby się ciężarem dla miasta.

Po wyjaśnieniu p. **Szwabe** przyrzekł, że sprawę tę będzie miał na uwadze i że delegacja uda się z odpowiednim memorjałem do Wydziału Zdrowotności Publicznej.

O godzinie 18 min. 30 przewodniczący p. **Br. Sztechbart** posiedzenie zamknął.

Przewodniczący

(—) **B. Sztechbart.**

Sekretarz (—) **Józef Szwabe.**

Prosimy PP. Prenumeratorów „Łódzkiego Głosu Obywatelskiego” o wpłacenie zaległej prenumeraty na nasze konto czekowe w P. K. O. Nr. 66220. Nieuiszczenie należności pociągnie za sobą wstrzymanie dalszej wysyłki pisma.

DYREKCJA TOWARZYSTWA KREDYTOWEGO MIASTA ŁODZI

podaje do powszechnej wiadomości, że niżej wyszczególnione nieruchomości w Łodzi położone, obciążone pożyczkami Towarzystwa, za niezapłacone raty wraz z zaległościami, wystawione zostały na sprzedaż przez publiczne licytacje, odbywać się mające o godz. 11-ej z rana przed niżej wymienionymi notariuszami przy Wydziale Hipotecznym Sądu Okręgowego w Łodzi.

Zbiór objaśnień i warunki licytacyjne znajdują się w księgach hipotecznych odpowiednich nieruchomości oraz w biurze Dyrekcji Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi i tamże przeglądane być mogą.

W razie gdyby dzień wyznaczony dla sprzedaży był świątecznym, sprzedaż odbędzie się dnia następnego.

Nr. Nr. hipoteczne nieruchomości	przy ulicy	Vadium Zł.	Licytacja rozpocznie się od sumy Zł.	przed notariuszem	Dnia
1331	Przejazd	35.820	268.650	J. Zaborowski	15. VII. 1935
47-a-t	Gdańskiej	5.460	40.950	S. Tułeckim	22. VII. 1935
395	Pomorskiej	3.120	23.400	S. Tułeckim	23. VII. 1935
443-c (ros. c)	Pomorskiej	1.200	9.000	B. Witkowskim	"
497-z	Długosza	2.060	15.450	S. Baranowski	24. VII. 1935
534	Piotrkowskiej	5.740	43.050	H. Klesem	"
744-B	Al. Kościuszki	7.040	52.800	S. Tułeckim	"
768	Piotrkowskiej	6.680	50.100	J. Zaborowski	"
787-R	Legjonów (Zielonej)	9.920	74.400	H. Klesem	25. VII. 1935
795-t	6-go Sierpnia	4.280	32.100	K. Okszą-Strzeleckim	"
796-ros. b	Gdańskiej	3.120	23.400	S. Tułeckim	"
805-d	Żeromskiego	47.600	357.000	R. Wodzińskim	"
884-d	Wólcząńskiej	7.600	57.000	A. Rzewskim	26. VII. 1935
897-c-a	Brzozowej	6.400	48.000	K. Okszą-Strzeleckim	"
943	Napiórkowskiego	7.980	59.850	J. Zaborowski	"
1044-ros. b	Kaliskiej	520	3.900	S. Baranowski	29. VII. 1935
1087-c	Orlej	720	5.400	P. Lewieckim	"
1091	Główniej	28.780	215.850	A. Rzewskim	"
1113-f	Składowej	3.500	26.250	K. Okszą-Strzeleckim	"
1149-b	Kilińskiego	2.720	20.400	B. Witkowskim	"
1296	Nawrot i Sienkiew.	41.240	309.300	R. Wodzińskim	"
1660	Śródmiejskiej	2.300	17.250	A. Rzewskim	30. VII. 1935
2559	Narutowicza	60.000	450.000	R. Wodzińskim	"
767	Piotrkowskiej	43.640	327.300	S. Baranowski	31. VII. 1935
51-o	Lipowej	38.800	291.000	H. Klesem	"
565	Piotrkowskiej	40.400	303.000	P. Lewieckim	"
2730	Sienkiewicza	29.840	223.800	S. Tułeckim	"
4685	Kaplicznej	4.000	30.000	B. Witkowskim	"

BIURO TECHNICZNE

» **WATT** «

NARUTOWICZA 12 i 16

TELEFON 190-38

STAŁY BEZPŁATNY DYŻUR

W CIĄGU ROKU

INSTALACJE

SIŁY I ŚWIATŁA ELEKTRYCZNEGO

SPRZEDAŻ

I MONTAŻ MOTORÓW ELEKTRYCZNYCH

WARSZTATY REPERACYJNE

KONSERWACJA INSTALACJI ŚWIATŁA
I MOTORÓW DO POMP ZA RYCZAŁTOWĄ
ROCZNĄ OPŁATĄ

KOMUNALNA KASA OSZCZĘDNOŚCI miasta ŁODZI

PRZYJMUJE SUBSKRYPCJĘ NA

3% PREMJOWĄ POŻYCZKĘ INWESTYCYJNĄ

50% subskrybowanej kwoty można pokryć Pożyczką Narodową.

Wpłaty gotówkowe w 10-ciu ratach miesięcznych.

Subskrypcję przyjmuje się od godziny 9-ej do 16-ej. — — — W soboty od godziny 9-ej do 13-ej.

WSZYSCY WŁAŚCICIELE NIERUCHOMOŚCI M. ŁODZI KORZYSTAĆ MOGĄ BEZ ZASTAWU Z

BIBLIOTEKI

PRZY CENTRALNEM STOWARZYSZENIU WŁAŚCICIELI
NIERUCHOMOŚCI M. ŁODZI I WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

UL. PIOTRKOWSKA № 46

**BIBLIOTEKA ZAWIERA ARCYDZIEŁA NAJNOWSZEJ
LITERATURY POLSKIEJ I OBCEJ**

ABONAMENT MIESIĘCZNY WYNOŚI:

za jedną książkę 75 gr.

za dwie książki zł. 1.25

BIBLIOTEKA CZYNNA JEST OD 9—1.30 I OD 3.30—6 POPOŁUDNIU

FABRYKA PAPY DACHOWEJ

„GOSPODARZ”

SP. AKC. w SIERADZU

Skład fabryczny:

Łódź, Nowo-Południowa 5 (przy Zagajnikowej), tel. 184-19

*Poleca gwarantowanej
i znanej dobroci:*

Papę dachową asfaltową.
Papę fundamentową.
Papę bitumiczną bezsmo-
lową. **Lepnik** do pod-
klejania papyna spojeniach.
Smolę preparowaną la-
kową. **Pak** w blokach.
Karbolineum. Lakier
do żelaza szybkoschnący.

CENY KONKURENCYJNE.

*Na wielu wystawach rolniczo-przemysłowych otrzymaliśmy
dyplomy za dobry wyrób, w tym najwyższą nagrodę na
ostatniej Wystawie Przemysłu Krajowego w Łodzi 1934 r.*

OGŁOSZENIE.

Zarząd Miejski w Łodzi w myśl art. 35 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 roku o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. Ust. R. P. Nr. 23/28 r. poz. 202) podaje do publicznej wiadomości, iż Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w dniu 28 marca 1935 roku za Nr. B O — 34 — 1 — 61 zatwierdziło na podstawie art. 33 wyżej cytowanego rozporządzenia zaakceptowany przez Komisarza Rządowego m. Łodzi decyzją z dnia 30 marca 1934 roku za Nr. 614 ogólny plan zabudowania m. Łodzi ze zmianami, uwidocznionymi na tym planie.

Plan powyższy przechowywany jest w Oddziale Regulacji Miasta i może być przeglądany przez osoby zainteresowane w poniedziałki, środy i piątki w godzinach od 9-ej do 12-ej.

Łódź, dnia 5 kwietnia 1935 roku.

Komisarz Rządowy
(—) inż. W. Wojewódzki.

OKAZJA SKOMPLETOWANIA BIBLIOTEKI

Dostarczamy po cenach katalogowych wszelkiego rodzaju książki i cenne dzieła Wydawnictw Bibl. Dzieł Naukowych, Bibl. Wiedzy, Bibl. Technicznej, beletrystykę, Bibl. Laureatów Nobla etc. **na spłaty miesięczne** przy dostawie natychmiastowej **wszystkich** dzieł zamówionych.
Łódź, ul. Piotrkowska Nr. 189, II podwórze m. 31

Czytajcie „Łódzki Głos Obywatelski”

Rutynowany księgowy

z długoletnią praktyką, obznajmiony ze sprawami administrac. i podatkow. obejmuje zorganizowanie księgowości, jej prowadzenie lub też nadzór nad nią. Może też objąć administrację większej nieruchomości, gwarantując pozytywną pracę. Łódź, Piotrkowska 189, II podw. m. 31.

FABRYKA TEKSTURY SMOŁOWCOWEJ

BRONISŁAW GOLDE i S^{KA}

ŁÓDŹ, UL. SKŁADOWA 33, TELEFON 110-59

polecamy:

**tekturę smołowcową i bitumiczną,
smolę, lepnik, karbolineum i t. p.**

Jako przedstawiciele

I. Zjednoczonych Fabryk Portland-Cementu

FIRLEY Sp. Akc.

dostarczamy cement

„GÓRKA”, tegorocznej produkcji

ze składu i wagonowo

II. Zakładów Przemysłowych

ETERNIT Sp. Akc.

polecamy

dachówkę azbestowo-cementową gładką i falistą

MOTORY ELEKTRYCZNE WSZELKIEGO RODZAJU
NOWE I UŻYWANE
ELEKTROPOMPY DO STUDNI I FILTRÓW

NAJTAŃSZE ŹRÓDŁO — SPRZEDAŻ — KUPNO — ZAMIANA — WYPOŻYCZANIE

WARSZTATY REPERACYJNE

Naprawa i przewijanie motorów, wykonanie szybkie i solidne wy-
pożyczanie motorów na czas naprawy, na składzie części zapasowe.
Instalacje siły i światła. Żarówki oszczędnościowe dla klatek scho-
dowych. Siatki, pewnie zabezpieczające żarówki od kradzieży.
Oliwa motorowa.

Inż. REICHER i S-ka, Południowa 28, tel. 210-00

Specjalne pasy do studni i filtru

impregnowane przeciw wilgoci i odporne na wpływ
atmosferyczne. Wskazujemy również właściwy
sposób łączenia i konserwowania pasów.

Ceny fabryczne

DOM AGENTUROWO-HANDLOWY
FERD. RAUSCH, S^{RCY}
ŁÓDŹ, PIERACKIEGO 5 // TEL. 107-98

T.O.W. PRZEM. DRZEWNEGO

» **SILVARS** « ŁÓDŹ
SP. Z O. O. SREBRZYŃSKA 2/4
TEL. 226-00, 227-00

Tartak i Skład Materiałów Drzewnych, Stolarskich i Budowlanych
Stolarnia Mechaniczna (wyrób drzwi i okien)
FORNIERY // DYKTY // POSADZKA DĘBOWA

ODLEWNIA ŻELAZA
» **FERRUM** «
ŁÓDŹ, KILIŃSKIEGO 121
TELEFON 218-20

WYKONUWA
SZYBKO, DOKŁADNIE
I PO CENACH

PONOWNIE ZNACZNIE ZNIŻONYCH
wszelkie odlewy z szarego żelaza
podług własnych lub nadesłanych
modeli i rysunków, oraz wszelką
mechaniczną obróbkę metali

AUTO-ASENIZACJA » **HYGIENA** «

ŁÓDŹ, ul. Andrzeja 58, telefon 247-29
Garaze ul. Wierzbowa 6, telefon 101-24

Oczyszcza doły biologiczne i kłoczne // Czyszczenie filtrów i przemy-
wanie szlaką wykonywują pierwszorzędni fachowcy // Ceny przystępne

Uproszczona Księga Handlowa
dla właścicieli nieruchomości budynkowych

do nabycia w firmie

A. J. OSTROWSKI S-CY

ŁÓDŹ, PIOTRKOWSKA 55

FABRYKA KSIĄG HANDLOWYCH I WYROBÓW PAPIEROWYCH
SKŁAD PAPIERU I MATERJAŁÓW PIŚMIENNYCH // ZAKŁADY GRAFICZNE

MOTORY ELEKTRYCZNE NOWE I UŻYWANE

SPRZEDAŻ I ZAMIANA // WYPOŻYCZANIE MOTORÓW

WARSZTAT REPERACYJNY

INSTALACJE SIŁY I ŚWIATŁA

NAPRAWA I PRZEWIJANIE
WSZELKICH MOTORÓW
ELEKTRYCZNYCH

WYKONANIE
SZYBKE I SOLIDNE

INŻ. S. LEBENHAFT, ŁÓDŹ
WÓLCZAŃSKA Nr. 35 . TELEFON Nr. 205-59

Ważne dla pp. Właśc. Nieruchomości!

Przedsiębiorstwo robót Betonowo-Brukarskich
K. KUCZYŃSKI, ŁÓDŹ
11-go Listopada 51.

Z powodu skanalizowania domów przez pp. Właścicieli nieru-
chomości polecam jako specjalność: Roboty wykonane podług
nowoczesnej techniki, wyłożenie podwórz i bram betonem Ame-
rykańskim. Roboty wykonywane solidnie i fachowo.

Ceny przystępne. Kosztorysy na żądanie. Warunki dogodne.

KONCESJONOWANE BIURO INSTALACYJNO-TECHNICZNE
Inż. ST. NOWICKI, ŁÓDŹ
UL. PIOTRKOWSKA 84 TELEFON Nr. 137-64
WŁASNE SKŁADY I WARSZTATY AL. 1-go MAJA 81

W zakres działalności firmy wchodzi następujące urządzenia:

- I. Kanalizacje, wodociągi, instalacje gazowe i urzą-
dzenia sanitarne dla domów, osiedli i miast.
- II. Pompy głębinowe, turbinowe i hydrofony.
- III. Ogrzewania centralne wszelkich systemów.
- IV. Instalacje oczyszczania biologicznego i ścieków
z farbiarni i wykończalni.
- V. Kąpieliska i łaźnie, kuchnie parowe, pralnie
mechaniczne, suszarnie i t. p.
- VI. Urządzenia konstrukcyj żel transportowych
dla kotłowni.

PROJEKTY I KOSZTORYSY NA ŻĄDANIE.